

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Drukiem i nakładem „Drukarni Bydgoskiej” Spółki Akc.

PRENUMERATA:

w ekspedycji i agenturach w Bydgoszczy z dodatkiem tygodniowym „SPORT POMORSKI” wynosi kwartalnie 8,25 zł., na pocztach przez listowego w dom 9,33 zł. — Miesięcznie 2,75 zł., przez listowego w dom 3,11 zł. pod opaską w Polsce 5,00 zł., do Francji i Ameryki 7,50 zł., do Gdanska 4,00 guldery, do Niemiec 4,00 marki. — W razie przeszkód w zakładzie, spowodowanych wyższą siłą, strajków lub t. p., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratcy nie mają prawa do odszkodowania. Redaktor przyjmuje od godz. 11—12 w południe oraz od godz. 5—6 p. południu. Rękopisów Red. nie zwraca. — Redaktor odpowiedzialny Henryk Ryszewski. Ekspedycja (centrala: Poznańska 30 — filja: Dworcowa 2) otwarta od godziny 8 rano do godziny 6 wieczorem bez przerwy.

Adres redakcji i administr. ul. Poznańska 30

OGŁOSZENIA:

20 groszy od wiersza milim., szerokości 38 milim. Za reklamy od milim. na stronie przed ogłoszeniami 67 milim 50 groszy, w tekście na drugiej lub dalszych stronach 75 groszy. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 groszy, każde dalsze 10 groszy; dla poszukujących pracy 20%, zniżki. Przy częstem powtarzaniu udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 100% nadwyżki. — Ogłoszenia skomplikowane 20% nadwyżki. — Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia — Administracja nie odpowiada. Miejsce płatności i prawem dla wszelkich sporów sądowych jest Bydgoszcz. Konta bankowe: Bank Ludowy — Bank M. Stadhagen T. A. Konto czekowe: P. K. O. nr. 203713 Poznań.

Telefon administracji 315. — Tel. filji 1299.

Telefon naczelnego redaktora nr. 316.

Telefon redakcji 326

Numer 26

BYDGOSZCZ, środa dnia 2 lutego 1927 roku.

Rok XXI.

M. LEMPICKI.

Kto rządzi światem?

III.

(Najbliższe zadanie finansjery żydowskiej. — Łączność złotej i czerwonej międzynarodówki. — Wpływ żydowski w Lidze Narodów. — Łoże judeo-masońskie. — Znamenna książka Czerep-Spiridowicza. — Judeo-monopolizm: ich potęga i cele. — Obrona ras arwiskiej).

Wszczęświatowa wielka finansjera dążąca do samowładnego rządzenia światem i już teraz w znacznym stopniu rządy takie sprawująca, jest reprezentowana niemal wyłącznie przez bankierów-żydów. Dla tego też można by ją raczej nazwać bankierską międzynarodówką żydowską a wchodzi ona, obok żydowskiej międzynarodówki rewolucyjnej i grubo międzynarodowych polityków żydowskich, w skład ogólnej wszechświatowej organizacji żydowskiej.

W poprzednim artykule starałem się wykazać, że ostatecznym celem międzynarodówki żydowskiej panijudejskiej i w tym sensie, krajowo nationalistycznej, jest opanowanie całego świata przez „narod wybrany”. Po drodze do tego celu, zadanie nad którym obecnie pracują żydzi-bankierzy, rewolucjonści, politycy — da się tak sformułować: **nowszczęna demokracja i republikaństwo, które by przygotowały grunt dla założenia, w odpowiedniej chwili z wszechświatowej rzeczywistości, pod władzą żydowska, rzeczywistości w której panowałby komunizm dla niewolników, jak to jest już w Rosji sowiecko-żydowskiej, a absolutnym władcą byłby „mammonizm” żydowski.** Podobne sformułowanie obecnego zadania akcji żydowskiej daje wytłumaczenie wielu zjawisk współczesnego życia; za trzymam się tu na kilku.

Dziwna na pierwszy rzut oka może się wydać łączność między finansjery żydowską a międzynarodową rewolucyjną socialdemokracją i bolszewizmem, oraz wszelkimi wzwrotami ugrupowaniami w poszczególnych krajach. A jednak łączność taka istnieje, albowiem rewolucja wszechświatowa wchodzi jako ostateczny środek, do planu żydowskiego opanowania świata; miejscowe zaś rewolucje są do niej przygotowaniami i osłabiają odporność miejscowych społeczeństw. To też widzimy, że ruchami rewolucyjnymi kierują żydzi, finansjery bankierzy żydowscy. Do akcji rewolucyjnej przystępują się otwarci działacze żydowscy; w mowach ich i pismach znajdujemy np. takie oświadczenia: „Żydostwo może osiągnąć swe cele jedynie popierając bezwzględnie partie wzwrotowe” albo: „Popychać będziemy proletariaty chrześcijański do rewolucji i przewrotów, gdyż każda taka katastrofa, każda wojna, każda zmiana polityczna i religijna, zbliża nas do jedynego celu, do celu

Skandal w eleganckim świecie.

Niemiaszki nie mogąc Wysokiego Komisarza w Gdańsku uczynić powolnym narzędziem w sprawie monopolu tytoniowego — posadzają go o uwiedzenie żony pewnego pułkownika.

A może kobieta ta była szpiegiem?

Gdańsk, 31. 1. (Pat.) Przed kilku dniami prasa berlińska przyniosła rozmyślnie sfałszowane tendencyjne wiadomości, zawierające poufne szczegóły prywatnego życia wysokiego komisarza Ligi Narodów w Gdańsku prof. van Hamela. Wiadomości te rozpущzone zostały przez gdańskiego przedstawiciela nacjonalistycznej berlińskiej agencji prasowej. Prasa berlińska wzywała powyższą informację dla celów politycznych, zmierzających do usunięcia profesora van Hamela ze zajmowanego przez niego stanowiska w Gdańsku.

Omawiając powyższą aferę gdański organ socialdemokratów „Danziger Volksstimme” oświadcza m. i. że brudna ta intruza zapoczątkowana została przez pewne nacjonalistyczne i reakcyjne koła w Gdańsku celem pozbicia się niewygodnego tym kołom Wysokiego Komisarza. Intruza ta — pisze „Danz. Volksstimme” — używa najbrudniejszych metod dla ciemnych celów politycznych, zwracających się przeciwko komisarzowi Ligi Narodów.

Warszawa, 1. 2. (Tel. wł.) W kołach dobrze poinformowanych stwierdzają, że wielki skandal rozwodowy Wysokiego Komisarza Ligi Narodów jest zwyczajnym szantażem zorganizowanym za zgodą i wiedzą jednego z państw ościennych.

Gdy obecnie chodziło o załatwienie sprawy monopolu tytoniowego zawiązał się u Wysokiego Komisarza przedstawiciel jednego z państw ościennych który wywierał na Wysokiego Komisarza nacisk, aby zajął przychylnie stanowisko w tej sprawie dla Gdańska, a na niekorzyść Polski. W urzędowym razie groził wywiawieniami z życia prywatnego komisarza Ligi Narodów a miało być ogłoszeniem o jego bliskiej znajomości z żoną pułkownika policji gdańskiej.

Wysoki Komisarz oświadczył, że sprawę monopolu tytoniowego załatwi urzędowo i sprawiedliwie. To oświadczenie spowodowało akcję procesową na komisarza i kampanię nationalistycznych organów w Berlinie.

Stresemann umożliwi W. I. Helmowi powrót do Niemiec.

Berlin, 1. 2. (AW.) Komunistyczny organ „Welt am Abend” przynosi rzekomo ze źródła m'arodajnego wiadomość, że Stresemann jeszcze przed kilku tygodniami dał przyrzeczenie przedstawicielowi domu cesarskiego Hohenzollernów iż umożliwi powrót do Niemiec b. cesarza Wilhelma, przyczem miał zaznaczyć,

że ze względu na podeszły wiek Wilhelma nie widzi powodów do obaw ze względów polityki zagranicznej. Podczas ostatecznych rokowań w czasie tworzenia obecnego gabinetu sprawa ta była debatem dyskusyjnym między Stresemannem a hr. Westarpem. Analogiczne zapewnienie złożył Stresemann Hindenburgowi.

panowania nad ziemią”. Uczony żyd prof. H. Graetz, wprost oświadcza: „Rewolucja jest obowiązkiem Żydów”. Lige Narodów, dzieło prezidenta Wilsona, zapoczątkowane nie bez udziału stałego jego doradcy, rabina Stefana Wise, pisarz żydowski Izrael Zangwill, nazwa „misja Izraela”. Drugi działacz żydowski Nahum Sokolow, na kongresie w Karlsbadzie w r. 1922 wyraził się, że „Liga Narodów jest idea żydowska”. urzeczywistniona po 25 latach wysiłku. Niektórzy twierdzą, że Liga Narodów jest posłuszna rozkazom potężnego związku „Aliance Israélite Universelle”, założonego przed laty przez francuskiego senatora, żyda Cremieux. Być może, sady takie są przesadzone; w każdym jednak razie, jest faktem że hura Ligi Narodów są ogromnie zażydzone, a wpływ

żydowski, działający często z kulis, są w Lidze bardzo silne. Po wojnie, nastąpił w całym świecie, rozrost masonerii, a raczej judeo-masonerii i wzmogły się we wszystkich krajach wpływy łóż masońskich; do walki z niemi gorąco wzywa w Polsce prymas Hlond. Jak się zdaje, łoża masońskie znajdują się pod kierunkiem zakonspirowanego komitetu żydowskiego i być może często bezwiednie, pracują dla idei żydowskiej; wygląda tak, że łoża masońskie są fortofortami żydowskimi. Głoszą hasła humanitarne („wolność, równość, braterstwo”) podkopują jednocześnie patriotyzm osłabiają solidarność narodową, rodzinna, religijna i tem samym pomagają pośrednio do opanowania rozproszanego i doprowadzonego

do krańcowej wolności społecznej arwiskiego przez doskonale zorganizowaną i świadomą swego celu międzynarodówkę żydowską.

Zmarły niedawno w New Yorku, w sposób tajemniczy, emigrant rosyjski, b. generał armii carskiej, Czerep Spiridowicz, założyciel w Ameryce Ligi antybolszewickiej i biura wydawnictw antybolszewickich, pozostawił po sobie, obok kilku innych prac, wielce zajmująca i aktualna książka p. t. „The sekret World Government or The Hidden Hand”. (Tajny rząd świata czyli ukryta ręka). Analizując w niej wypadki dziejowe ostatnich czasów, z szczególnym uwzględnieniem Rosji, przychodzi on do wniosku, że światu chrześcijańskiemu i jego kulturze zagraża wielkie niebezpieczeństwo od rosnącego faktu barbarzyńskiego judeo-monopolizmu. Wprowadza on nowy termin „judeo-monocla” dla określenia typu etniczno-psychicznego, mieszającego żyda i mongola, typu ujemnego i społecznie szkodliwego, a którego czynnymi przedstawicielami są bolszewicy rosyjscy. Do judeo-monocłów zalicza autor żydów wschodnich: rosyjskich, polskich, niemieckich i in.; rozeszli się oni po całym świecie i wydali za siebie całą współczesną finansjery międzynarodową: germano-anglo-amerykańską.

Zdaniem Czerep-Spiridowicza, światem rządzi grupa 300 bankierów międzynarodowych — żydów, przeważnie wychodźców z Niemiec; tę samą cyfrę podał przed laty znawca przedmiotu, W. Rathenau (N. Freie Presse z dnia 25 grudnia 1909 r.). Bankierzy ci mają w swem rozporządzeniu nagromadzone zapasy, złota, 90% organów, wszechświatowej prasy, wreszcie swych przedstawicieli w rządach rozmaitych państw jest to więc potęga, której nie oprzeć się nie może; są oni ściśle z sobą połączeni; wspólnością interesów i węzłami rodzinnymi pokrewieństw. Ta grupa bankierska kieruje „ukrytą ręką” niestarszej daty od roku 1770, dynastji Rotszyldów; dziś panuje piątą z kolei dynastją, Edward Rotschylde; obok nich, w ostatnich czasach, powstały nowe, już teraz potężne, wszechświatowe domy bankierskie (n. p. Warburgowie, Kuhny i in.), wszystkie jednak słuchają Rotszyldów.

Roboty „ukrytej ręki”, jak mówi Czerep-Spiridowicz, domyśleć się można wszędzie: „w działalności socialistów, komunistów, bolszewików wogóle wszystkich czerwonych organizacji i nawet pacyfistów”; wszędzie się ona waży i nęczy, szczególnie prace na kapital, protestantów na katolików, negrów na białych i t. d. i ze wszystkich konfliktów czyni dla siebie korzyści. Zyski, jakie wielka wojna dała międzynarodowej finansjery, są olbrzymie, nie dała się jednak ściśle obliczyć. W swem bezgranicznym egoizmie i nęczem nie nowstrzymanem dążeniu do opanowania świata, grupa międzynarodowych bankierów nie cofa się przed rozpętanem wojny, spowodowaniem

nieszczęść na świat cały, pogrążeniem w nędzę milionów ludzi. Historia współczesna, jest, według słów autora „historia nieublaganej walki, jaką toczy ukryty rząd judeo-mongolski, pod wodzą Rotszyldów, z Chrystusem, chrześcijaństwem, i idealami chrześcijańskimi i monarchiami chrześcijańskimi“. W najbliższej przyszłości przewiduje on już wyraźną ofensywę żydowskiej finansjery przeciw „bogatej Ameryce“, celem zagrabienia w ręce żydowskie, pozostających dotychczas w rękach chrześcijańskich, wielkich fortun Forda, Rockefellera, Mellona i in. Książkę swa kończy Czerep-Spiridowicz wezwaniem do utworzenia wszechświatowego komitetu dla ratowania ras arwiskiej przed wojującym judeo-mongolizmem.

Kronika telegraficzna.

Warszawa, 1. 2. AW. Wczoraj ukończona została przez premiera, marszałka Piłsudskiego, odprawa inspektorów armji, trwająca od 6 dni. O godzinie 20 przybył do Belwederu minister spraw zagranicznych Zaleski, który konferował z premierem do późnej nocy.

Warszawa, 1. 2. AW. Wczorajsze posiedzenie sądu marszałkowskiego w sprawie afery posła Wojewódzkiego, przeciągnęła się do późna w nocy. Przesłuchano szereg świadków, między którymi znajdowali się z kół policyjnych kapitan Suchenek i Świniewicz a z kół Thugutt, Malinowski, Kortowski, Haiko, Rudziński i minister Miedziński, wszyscy z obecnego lub dawnego Wyzwolenia. Sprawa przedstawia trudności na drodze do wyjaśnienia, dlatego jest prawdopodobne, że śledztwo przeciągnie się na okres kilku-tygodniowy.

Warszawa, 1. 2. AW. W kołach zbliżonych do ministerstwa spraw zagr. utrzymują się pogłoski o zamianowaniu b. posła polskiego w Rydze Ładosia konsulem generalnym Rzeczypospolitej w Monachjum, natomiast projektowana nominacja b. posła polskiego w Moskwie dr. Kętrzyńskiego na stanowisko posła w Hadze nie znalazła potwierdzenia. Dr. Kętrzycki uda się, jak pierwotnie postanowiono do Sztokholmu.

Warszawa, 1. 2. AW. Poselstwo polskie w Hadze opróżnione po odwołaniu dotychczasowego posła dr. Kozmińskiego, zostanie obsadzone przez dyrektora departamentu politycznego ministerstwa spraw zagranicznych p. Jackowskiego. Nominacja ta ze względu na zbliżający się okres debat przed Trybunałem Rozjemczym w Hadze, w szeregu spraw spornych polsko-niemieckich, zostanie podpisana w najbliższych dniach.

Warszawa, 1. 2. AW. W związku z projektowaną nominacją dotychczasowego dyrektora departamentu politycznego M. S. Z. p. Jackowskiego na posła polskiego w Hadze, dyrektorem departamentu zostanie prawdopodobnie dotychczasowy poseł polski w Helsingforsie, Tytus Filipowicz, który w tej sprawie przybył wczoraj do Warszawy.

Warszawa, 1. 2. AW. Przybył do Warszawy znany działacz emigracyjny we Francji, p. Hieronimko, (zydek ten nazywa się Hieronim Kohn — red.), który ma zainteresować sfery rządowe położeniem robotników polskich na emigracji we Francji, w związku z wybuchem tam przesileniem ekonomicznym.

Warszawa, 1. 2. AW. Przybył tutaj generalny sekretarz szwedzkiego ministerstwa skarbu p. Osbhamm w sprawie normalizacji stosunków handlowych polsko-szwedzkich a w szczególności w sprawie uregulowania dalszego eksportu węgla polskiego do Szwecji.

Warszawa, 1. 2. AW. W najbliższym czasie minister spraw wewnętrznych przystąpi do realizacji projektowanej od dłuższego czasu zmiany na stanowiskach starostw we wszystkich województwach. Ostateczne decyzje w tej sprawie nastąpią jednak po dokonaniu inspekcji służbowych ministrą Składkowskiego.

Warszawa, 1. 2. AW. Do Warszawy przybyli w sprawach służbowych wojewoda krakowski Darowski, stanisławowski Korsak i lubelski Remiszewski. Pobyt ich wiąże się z projektowaną zmianą obsady starostw.

IV Międzynarodowy Kongres Medycyny i Farmacji Wojskowej.

Pod Protektoratem PREZYDENTA RZECZPOSPOLITEJ odbędzie się od 30-go maja do 20-go czerwca 1927 r. (2322)

MIĘDZYNARODOWA WYSTAWA SANITARNO-HIGJENICZNA

w Warszawie, w gmachu Szkoły Podchorążych, Aleje Ujazdowskie.

Adres Komitetu: Gmach M.S. Wojsk. Nowowiejska 5, Dep. VIII Sanit. Pokój nr. 357, tel. 278-32.

Minister reform rolnych przybywa do Grudziądza.

Warszawa, 1. 2. Pat.) W dniu 31 bm. p. minister reform rolnych prof. dr. Staniewicz udał się do Grudziądza, gdzie weźmie dziś udział w poświęceniu miejscowego oddziału Państwowego Banku Rolnego.

W czasie swego pobytu w Grudziądzu p. minister przyjmie przedstawicieli pomorskich organizacji rolniczych, które przedstawia swoje postulaty, udzieli informacji przedstawicielom pism na zwołanej przez

prezesa Syndykatu Prasy Pomorskiej p. red. Teskę z Bydgoszczy konferencji prasowej oraz obecny będzie na balu prasy. Powrót p. ministra spodziewany jest dnia 2 lutego br. rano.

P. ministrowi towarzyszy w podróży pp. Milkiewicz, naczelnik wydziału ekonomiczno-finansowego, Czernecki naczelnik wydziału parcelacyjnego i Szumowski sekretarz ministra.

Rok więzienia za zamach na życie prezesa Związku Inwalidów p. Kantora.

Warszawa, 1. 2. (Tel. wł.) W Sądzie Okręgowym toczyła się rozprawa przeciw Emilowi Zdanowskiemu za to, że usiłował on zabić wystrzałem z rewolweru prezesa Związku Inwalidów M. Kantora.

Był on rozgoryczony na prezesa

Kantora za to, iż ten robił mu trudności w załatwieniu koncesji monopolowej.

Sąd skazał go na rok więzienia, uwzględniając okoliczność łagodzącą, iż popełnił czyn w stanie psychicznego wzruszenia.

Zakończenie prac międzysojuszniczej komisji kontrolnej w Niemczech.

Berlin, 31. 1. (Pat.) Dziś o godz. 12 w nocny międzysojusznicza komisja kontrolna zakończyła swoją działalność na obszarze Rzeszy. Równocześnie z nią zawiesi swe prace tzw. komisja pokojowa (Friko), organ ministerstwa Reichswehry powołany do życia dla utrzymania kontaktu z międzysojuszniczą komisją kontrolną oraz wykonywania jej poleceń. Kierownik jej generał Pawels zatrzyma na pewien czas dotychczasowe swoje funkcje, by ewentualnie móc odpowiadać na zapytania ze strony aliantów, względnie poszczególnych ambasad w sprawach rozbrojenio-

O twierdze wschodnie.

Paryz, 31. 1. (Pat.) W związku z rokowaniami, prowadzonymi przez międzysojuszniczy komitet wojskowy, „Echo de Paris“ stwierdza, że Niemcy zgodziły się na zniszczenie około 20 schronów cementowych, umieszczonych wokół twierdzy Lötzten, natomiast odmówiły zniszczenia podobnych schronów betonowych, wybudowanych na południe od Królewca w odległości 10 do 15 km. Podczas piątkowego posiedzenia komitetu włoski attaché wojskowy krytykował tezy, wysunięte przez gen. Pawelsa.

Chiny żądają dalszych ustępstw Anglii.

Londyn, 31. 1. (PAT). Wedle doniesień z Pekinu, marszałek Czang-Fo-Lin rozczarowany propozycjami angielskimi, ponieważ oczekiwał on pełnego poparcia finansowego, któreby mu umożliwiło prowadzenie wojny przeciwko południowym Chinom. Marszałek zagroził, że armja jego, która przygotowana jest na odparcie ataku wojsk południowych, cofnie się do Mandzurji.

Propozycje angielskie nie zadowolily również nacjonalistów chińskich. Dzienniki chińskie nazywają propozycje te komedją. Równocześnie nadchodzą wiadomości, że sytuacja znowu się pogorszyła. Z zachowania się rządu pekińskiego wynika, że w sprawie uwolnienia Chin między obu rządami, t. j. północnym i południowym panuje jednomyślność.

Bombaj, 31. 1. (PAT). Dziś po południu odplynęła stąd na wody chińskie baterja artylerji polowej z 300 żołnierzami.

Pekin, 31. 1. (PAT). W nocy, przesłanej posłowi angielskiemu w sprawie przybywania wojsk angielskich do Chin, chiński minister spraw zagranicznych oświadcza, iż rząd chiński uważa przysyłanie oddziałów angielskich bez jego zezwolenia za zarządzenie zupełnie niezwykle. Przesyłanie dodatkowych sil lądowych i morskich jest niezgodne z zasadami paktu Ligi Narodów. Chińskie siły wojskowe i policyjne w okolicach Szanghaju są całkowicie wystarczające dla utrzymania porządku. Obecność liczyli oddziałów wojsk cudzoziemskich mogłaby łatwo doprowadzić do nieprzewidzianych wypadków, za które rząd chiński nie mógłby przyjąć odpowiedzialności. W zakończeniu nota wyraża nadzieję, że wojska angielskie zostaną wycofane w ten sposób, aby nie zaszedł żaden przykry wypadek, któryby mógł narazić na szwank przyjazne stosunki, jakie obecnie szczęśliwie istnieją między obu narodami.

Pierwsze posiedzenie nowego rządu Rzeszy.

Berlin, 31. 1. (PAT). Nowy rząd Rzeszy zebrał się dziś przed południem pod przewodnictwem kanclerza Marxa na pierwsze posiedzenie. W obradach nie brali udziału ci ministrowie, którzy dotychczas nie objęli swych agend. Rozpatrywano uzgodnione w ciągu pertraktacji paryskich między delegacją niemiecką a Konferencją Ambasadorów kontrpropozycje generała Pawelsa w sprawie niemieckich twierdz wschodnich. O godz. 2 po poł. gabinet po wysłuchaniu referatów ministrów Stresemanna i Gesslera zatwierdził przedstawione nowe instrukcje dla generała Pawelsa.

Według informacji prasy, w tych nowych instrukcjach rząd Rzeszy poczynił ustępstwa na rzecz żądań Konferencji Ambasadorów.

Gabinet niemiecki uzupełniony.

Berlin, 31. 1. (PAT). Posiedzenie plenarne frakcji niemiecko-narodowej rozpoczęło się dziś o godz. 5 po poł. Po długich naradach zgodzono się na postawienie trzech kandydatów do teki ministra sprawiedliwości i spraw wewn.: Hergta, Graefa i v. Keudella.

Późnym wieczorem prezydent Hindenburg na wniosek Marxa zatwierdził nominację Hergta na stanowisko wicekanclerza i ministra sprawiedliwości, a von Keudella na stanowisko ministra spraw wewn.

„Wzwolenie“ znowu się skompromitowało.

Warszawa, 1. 2. (Tel. wł.) Poseł Wojewódzki oświadczył dziennikarzom, iż oskarżyciele nie mają prawa wywlekać jego sprawy na światło dzienne, gdyż pieniądze, które otrzymał z defenzywy oddawał swemu klubowi „Wyzwolenie“ na organizowanie placówek stronnictwa na Kresach Wschodnich.

PROGRAM RADJOFONICZNY.

Warszawa, 10 kw. dług. fali 980 m
Sroda, 2. lutego.

- 15.00—15.25. Komunikaty: gospodarczy i meteorologiczny.
- 15.30—16.45. Stacja nieczynna.
- 16.45—17.10. Program dla dzieci (p. Marja Strońska).
- 17.15—18.40. Koncert.
- 18.40—19.00. Rozmaitości.
- 19.00—19.25. „Skrytka Pocztowa“. Korespondencję bieżącą omówi dr. Marjan Sępowski.
- 19.30—19.45. Komunikat rolniczy.
- 19.45—20.10. Odczyt p. t. „Urządzenie wewnątrz mieszkaniowych“.
- 20.10—20.30. Przerwa. Przepuszczalnie komunikaty.
- 20.30—22.00. Koncert wieczorny.
- 20.30—21.25. Koncert muzyki lekkiej.
- 21.30—22.00. „Próba miłości“ — operetka w jednej odsłonie, słowa i muzyka Wincentego Rapackiego (syna).
- 22.00—22.30. Sygnał czasu. Komunikaty.
- 22.30—23.30. Transmisja muzyki tanecznej z cukierni „Wielka Ziemiańska“.

Czwartek, 3 lutego.

- 15.00—15.25. Komunikaty: gospodarczy i meteorologiczny.
- 15.30—17.00. Stacja nieczynna.
- 17.00—17.25. Odczyt p. t. „Sprawa włościańska na schyłku Rzeczypospolitej“ wygł. dr. Rosłonek.
- 17.30—17.55. „Wśród książek“, przegląd najnowszych wydawnictw.
- 18.00—18.40. Transmisja muzyki tanecznej.
- 18.40—19.00. Rozmaitości.
- 19.00—19.25. X-ta lekcja kursu elementarnego języka angielskiego.
- 19.30—19.45. Komunikat rolniczy.
- 19.45—20.10. Odczyt p. t. „Choroby zakaźne w roku ubiegłym“.
- 20.10—20.30. Przerwa. Prawdopodobnie komunikaty.
- 20.30—22.00. Koncert wieczorny (symfoniczny, popularny); wykonawcy: orkiestra powiększona P. R. pod dyr. Józefa Ozimińskiego i Ewa Bandrowska-Turska (śpiew).

Kino
Kryształ

Pocz. o godz. 3.10
ostatnie o g. 9.00

Dziś sroda, dnia 2 lutego Premiera! Najpiękniejszego filmu świata, który osiągnął wprost niebywałe powodzenie na całej kuli ziemskiej p. t.

Złodziej z Bagdadu

Czarujący precudny epos wschodu w 10-ciu wielkich aktach „Bajka z 1001 nocy“
Wszelka dalsza reklama zbyteczna!

W roli głównej:
Ulubieniec całego świata
Douglas Fairbanks
i dobrany zespół całego wschodu oraz 4000 statystów.

Passapartout i bilety bezpłatne nieważne! Zwiększona Orkiestra. Z powodu nadzwyczajnych kosztów obrazu jesteśmy niestety zmuszeni ceny podwyższyć.

Dziennik Nr. 2.
Dziś wtorek nieodwołalnie poraz ostatni „Wiedzi, miastu moich matczy“.

Przed legalizacją sekty Hodura.

W ostatniej, któraśmy otrzymali „Roli Bożej” (organie amerykańskim „Kościoła narodowego”) z 8 stycznia b. r., pisze sam „Biskup” Hodur o szansach zalegalizowania jego sekty w Polsce:

„Narodowy Kościół znalazł już uznanie (?) w umysłach i sercach polskiego społeczeństwa, a w krótkim czasie zdobędzie sobie i prawne uznanie czyli legalizację. Zapewniał o tem niżej podpisanego i księdza biskupa Bończaka i wicepremier Bartel, kierownik ministerstwa wyznań, jeden z tak zwanych mocnych ludzi obecnej doby w Polsce. Człowiek ten o szerokich poglądach na świat, politykę, religie i życie, przygotował już potrzebny gabinetowy edykt uprawniający Narodowy Kościół w Polsce do normalnego, a zbawczego istnienia i rozwoju, a gdy nadejdzie stosowny moment, przedłoży go do dyskusji i przewięcia”.

Nie mamy powodu wątpić w tym wypadku w prawdziwość „biskupa” Hodura; swoje oświadczenie ogłasza w prasie, podpisuje swoim nazwiskiem, cytując słowa p. wicepremiera. Wynikałoby stąd, że obecny rząd ma już w zanadru dekret legalizacji sekty.

Gdyby tak było, to społeczeństwo katolickie musiałoby najostreżniej protestować. Dekret bowiem byłby samowolą wobec tego, że dotąd nie ma ustawy o zasadach legalizacji wyznań. Byłby też daleki prowokacja katolików. Zamorska bowiem sekta Hodura nie wnosi w życie kulturalno-religijne nic, prócz nienawiści do Kościoła katolickiego, który, według konstytucji, zajmuje „miejsce naczelne” wśród wyznań. Krok rzadu o takim piśmie „biskupa” Hodura, byłby początkiem walki religijnej u nas.

Ponadto chcemy zapytać rząd, czy nie żałuje dziś już legalizacji sekty ks. Huszyny, która potępia nawet prawosławie? To go winno zreflektować w stosunku do nowej sekty, która równie, jak sekta ks. Huszyny, życie religijne opiera na burzeniu, na negacji i na nienawiści do katolicyzmu!

Sa w rządzie katolicev podobno ministrowie... Katolicev maia prawo zaręczać się ich, co o przyrzeczeniach p. Bartla myśla!

Czekamy na odpowiedź!

„Głos Narodu”.

Na zamku w Doorn 27 stycznia (urodziny Wilhelma I):

— Najjaśniejszy Panie! Tęskno nam do Ciebie w tej przebrzydłej republice. Niech Twoje wasy zajaśnieją znowu wiernym Twoim poddanym.

Z KRAJU.

Przechwycenie orła skalnego.

Pisma krakowskie donoszą, że na obszarze majątku Skrzyszowice na Podhalu p. Kocmyrzów, schwytano pięknego orła skalnego. Obecnie otrzymujemy zawiadomienie z Ogrodu Zoologicznego w Poznaniu, iż królewski ten ptak nadszedł w doskonałym zdrowiu do Poznania, jako dar kasjera majątku Skrzyszowice p. Kossobudzkiego dla Ogrodu Zoologicznego. Zaznaczyć należy, że p. Kossobudzki pielegnował orła bardzo starannie.

Na tronie bandy fałszerzy wiz amerykańskich.

Z Warszawy donoszą: Policja oddawna już obserwowała szkodliwe wyniki akcji jakiejś dobrej konspiracyjnej się bandy fałszerzy wiz amerykańskich. Aresztowano Sure Czołno i Chajma Bergelmana, jako podejrzanych o udział w szajce fałszerzy wiz amerykańskich.

Przypuszczenie te sprawdzili się. Aresztowanych osadzono w więzieniu.

Nowe redukcje na kolejach.

Warszawa, 31. I. (Tel. wł.) Kraża pogłoski, że obecnie istnieje zamiar zredukowania dnia pracy w wydziałach drogowych wszystkich dyrekcji kolejowych z powodu braku kredytu. Gdyby wiadomość ta sprawdziła się, nastąpiłoby nowe nasilenie liczby bezrobotnych.

Tak zwany blok komunikacyjny pracowników państwowych, do którego należą organizacje kolejarzy, pocztowców i telefonistów wybiera się do przyjazdu Rady ministrów z prośbą o poprawę bytu tych pracowników.

Alina Prus Krzemińska.

Izajasz Król.

NOVELA.

„Chłopiec z kresów, lat 14, przyjęcie służbę u gospodarza na wsi. Zgłoszenia do sierocińca im. Gen. Hallera, na Wilczaku „B.”

Jak raz dla mnie! — ucieszyła się gospodyni Okupniakowa Jagna.

Pilnuje właśnie skwarek syczących w tygielku na kominię, i przegląda z większego „Dziennik”, który przed chwilą listowy jej doręczył.

Przyrzadza jedze starannie zawsze, jak za życia Pietrka — smakosza, którego czytelnicy pamiętają może z noweli „Trzy garnki dnia”.

Jagusia wywieszona jest z przyzwyczajenia, bo tak, to jej tam podziś dzień wszystko jedno co je, albo czego nie je, kiedy ten najmilszy już nic z nią razem nie pokosztuje na tym świecie.

Przeczytawszy ogłoszenie dotyczące chłopca z Kresów, wystrzygła a nons, włożyła go do książki rachunkowej leżącej na szafie, poczem wylała skwarki z rondelka w garnek, w którym gotuje ślepe ryby.

Zamieszala, wypróbowała czy soli i majeranku wraz, odlała trochę zupy do fajansowej miseczki, i postawiła na stole włożonym gazetami Gorace — niech przestygnie.

Usiadła, podparła brodę pięścią i duma.

Od dwóch lat oto gospodynią jest — właścicielka czterdziestomorgowej chuby — ani jej się wierzyć nie chce, że to prawda...

Mój Boże! Miał Pietruś wecha — miał — kiedy się tu prowadził z krańskiego wybudowania!

Jak jeno ta cegielnia zbankrutowała, i miejsce formiorza stracił, tak par i par nią to, żebv domek przedać, a do wuja na spółnika iść.

Wuja się ucieszyli, pieniądze wzięni, poszli na większe, a Pietrosiowi, niek ta z Bogiem spoczywo, to sa zlecili, ze spleta na raty.

Jak się tedy wzięna, jak zaczęna chować co jeno, a przedawać, tak bez półtora roku prawie na czyste się wujce wyrachowali...

Jeszcze jeno niespełna osiemset złotych stoi...

Sie oddo — nima strachu, pociotki tyvsz ta nie naglom bez gwołt...

Ten mizerok... mój Boże! posiadłość mi naszykował, obrzadził wszystko co jeno, a zaś, to sie wzion oto i umar na te ślepom kiszke — ani sie nie nacieszył chudzina w tym gospodarskim stanie...

Chwyciła za łyżkę i je.

Pietrosi!... Dzieś ty ta mizeroku! Tak nom było dobrze we dwoje — tak my sie kochali — sami my zrobili, sami zjedli, a tero co?... parób żeżre, a robić nimo chto. Powiaćdo że nie poradzi...

Obróciła głowę w stronę okna — błękitne jak kwiecie lnu źrenice, obiegły podwórce i zatrzymały się na drzwiach stajenki.

Oho! — jes już, jes! Do miski to on sie nie spóźni — Judosz...

Wstała, wzięła z policy fafurke sporych rozmiarów, nalała w nią zupy, ukrajała glon chleba, położyła przy misce, obok postawiła talerz pełen jajeczniczy, poczem usiadła znowu i je.

Za chwile drzwi się otworzyły prawie bez szelestu, i równie cicho wsunął się do izby dwudziestokilkuletni chłop — szeroki w barkach jak tuz, ryży, poznaczoney piegami, niczem gule jaje.

Nic nie mówiac, zajął swoje miejsce przy stole, naprzeciw gospodyni. Jadła, nie przerywając sobie, podparta jedną reką.

Cisza taka, że słychać brzęk komara, który za Walkiem do izby się wcisnął.

Cisza przez trzy do pięciu minut, po czem temporowana raca w stronę parobczaka:

Mógłbyś przynomni „dobre południe” powiedzieć.

Mówiłem „pochwolonego”...

Chto cie słyszol? Ale niech ta. Na wieki!...

Śrut, mosz?

Mom.

Dzie?...

Na wozie.

Czemu nie złożony?...

Mo czas. (Ładował na chleb jajecznicze). Sie najem, to byde mocniejsz.

Tyy!... bo jakbym cie tuu!... mówily oczy Jagusi pełne błyskawic gniewu.

Niedaleko stołu siedział pies od bydła, czekając cierpliwie na swoją porcję zlewków.

Nygusie paskudny! rzuciła mu Jagna z pasją, prosto w oczy.

Dostało sie Walkowi sub rosa.

Ani on ani Jagna nie widza co to jest „sub rosa”, ale pies wie, bo nazywa sie bukiet, i nie raz już cierpiał za winy nie swoje.

Warknął, niby dla protestu czy ostrzeżenia, w teize samej chwili dał się słyszeć za ścianą od podwórza taki łoskot, jakbv kto przelatuiac mimo, walił w nią miechem pełnym brzakadeł.

Na Walka nie robi to wrażenia. Jagusia wstała, i sięgnawszy po trzecia fofurke, nalewa w nią zupe.

Tymczasem drzwi odprysły, że sie ze ścianv gruz posypał, i do izby wbiegła dziewczyna w wieku lat może dziesięciu.

Wbiegła, wyrzucając z siebie dzikie jakieś, ochryple ojdana, a że chałupa się skończyła, więc trząsa torba w plecy Walkowe i odrzuciła ją na łóżko.

Ojejka, ciocia, ojejka! Co też mi sie jeść kce!

(Ciąg dalszy nastąpi).

Dokoła kryzysu parlamentaryzmu w Polsce.

Wywiad specjalny „Dziennika Bydgoskiego“ z posłem inż. Stefanem Brylą (Ch. Dem.)

Warszawa, 30 stycznia 1927 r.

W ostatnim wywiadzie z posłem inż. Stefanem Brylą (Ch. D.) o koniecznych zmianach w ordynacji wyborczej — dotknąłem zaledwie sprawy kryzysu polskiego parlamentaryzmu. Z tego względu, że kwestia ta wysuwa się na czoło naszych zagadnień państwowych doby obecnej, zwróciłem się do posła inż. Bryły z prośbą o wypowiedzenie swych spostrzeżeń odnośnie do tego problemu. Oto wynurzenia posła inż. Bryły, które dużo światła rzucają w dzisiejsze błędne koło zagadnień społeczno-państwowych.

— Osobiście mam to przekonanie (słowa posła inż. Bryły) że t. zw. kryzys parlamentaryzmu objawił się w Polsce, jak i w innych krajach. Parlamentaryzm zagranicą (za wyjątkiem oczywiście Anglii) jest wytworem świeżym i był swego czasu ta jedyna platforma życia politycznego, gdzie się przejawiała reakcja przeciw absolutyzmowi. W krajach tych, mówię ciągle o Europie, parlamentaryzm był formą przejawiania się władzy ludu. Dopóki absolutyzm był groźny i możliwy, dopóty parlamentaryzm był ostoją wolności, swobody, do której wzdychano napróżno przedtem, ale w przeciągu tych lat kilkudziesięciu przeszedł bardzo poważne zmiany i, jak twierdzą niektórzy, może się przeżyć. Osobiście tego nie twierdzą, gdyż nie innego jeszcze na miejscu parlamentaryzmu wstawić nie możemy. Chodzi raczej o formy, jakie przybrać może.

— Dlaczego doszło do przesilenia w parlamentaryzmie europejskim?

— Na to złożyło się kilka przyczyn: 1) obawa despotyzmu, absolutyzmu dziś nie istnieje w znaczeniu despotycznej monarchii; 2) parlamentaryzm sam, który bądź co bądź musiał członkom ciała ustawodawczego (a mieli nimi być teoretycznie najlepsi członkowie ludu!) dawać przywileje, dzięki czemu mandaty stały się rzeczą pożądaną — to doprowadziło do tego, że efekty, zapominając o swym posłannictwie (pracy ustawodawczej i kontrolującej rząd), poprostu zaczęli zbytnio dbać o łaski wyborców, idąc na pochlebianie im, załatwianie drugo i trzeciorzędnych spraw, byleby tylko utrzymać się przy mandacie (indywidualnym czy partyjnym). Ten stan rzeczy może liczyć na powodzenie na krótko. Masy potrafią rozróżnić tych, co im schlebiali, od tych, którzy potrafią przodować, prowadzić. Masy potrzebują autorytetu, a z wyszczonnych wzżej powodów parlamentaryzm tego autorytetu dać im nie może.

Do tego dochodzą jeszcze inne powody: np. brak stałości władzy, która przy rządach parlamentarnych ciągle się chwycie. Nieustanna zmiana gabinetów musi także podrywać powagę władzy.

— Jakież podłoże ma kryzys parlamentaryzmu w Polsce?

— U nas podłoże to jest podobne, ale nieco inne. Przedewszystkiem trzeba stwierdzić, że parlamentaryzm w Polsce jest instytucją starą, najstarszą w Europie, ma kilkaset lat istnienia, może nienajszczęśliwszego, ale wszakże istnienia.

Sejm bez względu na dawne zapamiętanie, jako na ostoje przeciw absolutyzmowi dominium (co naprawdę nigdy nam nie groziło), był zawsze u nas do pewnego stopnia ucieleśnieniem tradycji przedrozbiorowych. Podczas całej wielkiej wojny przeżywał myślenie o tym przyszłym sejmie, jako kontynuatorze sejmów przedrozbiorowych, a tem samem jako o symbolu Polski Niepodległej. Skutkiem niefortunnej ordynacji

wyborczej pierwszemu sejmowi konstytucyjny, a tembardziej drugi sejm jeszcze trwający — zdyskredytowały się w oczach społeczeństwa. Straciły autorytet, gdyż przeważna część członków Sejmu nie stała na tym poziomie, na którym pragnięto ich widzieć; wielka część ich zajmowała się sprawami, które z właściwymi pracami sejmowi nie miały nic wspólnego, niejednokrotnie nawet robiono interesy pod płaszczykiem mandatów.

Następnie sejm nie zdołał wytworzyć z pomiędzy siebie skonsolidowanej większości, która mogła ująć rządu w państwie. Próby tworzenia większości były przeważnie niedość i zazwyczaj krótkotrwałe.

Prace sejmowe toczyły się tempem nietylko powolnym, ale wręcz zabagniały się coraz bardziej. Przy słabości władzy wykonawczej było to tem gorsze, że społeczeństwo widziało ucieleśnienie rządu właśnie w sejmie. Stąd zarzut, że sejm jest powodem wszelakiego zła nawet jeszcze w wyższym stopniu, niż na to nasz parlament zasługiwał. Gdy po przewrocie majowym sejm stracił władzę, nie było popularniejszego hasła, jak rozwiązanie sejmowe, hasła, nietylko głoszonego przez lewicę, ale często i prawicę.

— A jak jest dziś?

— Jeśli chodzi o stan dzisiejszy, to sejm władzy nie posiada, co szczerze należy przyznać. Można powiedzieć, że niemal słucha rządu i tylko od czasu do czasu zdobywa się na śmielszy odruch w obronie swego honoru. Trzeba zaznaczyć, że do zdepopularyzowania przyczyniła się lewica, która instytucji sejmowi brońiła najwięcej. Tak było w listopadzie 1923 r. i maju 1926 r.

Sytuacja więc jest taka: Sejm bez władzy, a mamy dyktaturę jednostki lub dyktaturę niewielkiej organizacji, podszywanej się pod nazwisko człowieka. Analogie istnieją i w innych państwach (może niezupełnie ściśle). Z drugiej strony pamiętać trzeba o tem, że dyktatura długo trwać nie może, żadna dyktatura na świecie długo nie trwała. I stąd mam wrażenie, że instytucja sejmowa w Polsce się utrzyma, choćby dzięki tradycjom, które zbyt wsiąkły w krew i umysłowość Polaka.

Kryzys parlamentaryzmu w konsekwencji doprowadzi do zmiany jego fizjonomii, co się oprócz musi na zmianie ordynacji wyborczej. Dalszym następstwem będzie uzyskanie harmonii między władzą ustawodawczą i wykonawczą. Droga jest ciężka, gdyż dzisiejsza władza wykonawcza zbyt silnie czuje przewagę nad parlamentem, wykorzystuje ją często w sposób brutalny.

Rząd potrzebuje sejmowi tak ze względu na opinie społeczeństwa, jako też ze względu na opinie zagranicy, która pragnie unormowania życia społecznego w Polsce. Dyktatura nie jest kuracją chorego organizmu państwowego, jest tylko doświadczeniem, nieobliczalnym w skutkach. Uzyskanie harmonii między rządem i parlamentem jest koniecznością. W Polsce osiągnięcie harmonii jest o tyle trudniejsze, że wiąże się z tą sprawą zagadnienie mniejszości narodowych, które wnoszą specjalne zabarwienie. (Do tego zagadnienia wkrótce powrócimy).

(W.)

Podziękowanie.

Na rzecz Sierocińca Czerwonego Krzyża na Wilczaku, złożyła łaskawie p. hrabina Skórzyńska z Lubostronia 50 zł. za które w imieniu wychowanków tegoż zakładu składamy serdeczne Bóg zapłać.

(—) Zawitajowa.

Sekcja Opieki nad dziećmi przy Cz. Krzyżu.

Nową powieść

rozpocznemy drukować po ukończeniu nowelki

Aliny Brus - Krzemińskiej

„Izajasz Król“,

której druk rozpoczynamy z dniem dzisiejszym.

Miedziński.

Nowy minister poczt i telegrafów w karykaturze.

Z Górnego Śląska.

Oddźwięki procesu w sprawie szpiegowskiej Lukaschka. — Wysiłki kulturalno-oświatowe.

Polska Agencja Telegraficzna czyli „Pat“ zbyła proces w sprawie głównej sprawy szpiegowskiej Lukaschka zbyt powierzchownie. Z referatu rozstrzygniętego do gazet widać, że kierownictwo katowickie nie zdawało sobie należycie sprawy z doniesiołości procesu, czyli że nie stoi na należytych poziomach. Należało przynajmniej wymienić, o jakie dokumenty głównie chodziło władzom niemieckim. Otóż chodziło tu przedewszystkiem:

1) o rzekome pismo ówczesnego kierownika francuskiej misji generala Le Ronda do powstańców, w którym urzędowo ze strony rządu francuskiego zapewniano wszelką pomoc i zachęca do wytrwania;

2) o wyrok sądu wojskowego na Komendę Powstańców za rzekomo sprzeniewierzenie żołdu, wypłaconego przez ministerstwo spraw wojskowych dla oficerów i żołnierzy z dwóch batalionów piechoty w tym celu, ażeby mieć dokumenty, że rząd polski urzędowo popierał powstanie górnośląskie.

3) o bilans Skarbofermu, czyli zarządu kopalń rządowych, z którego by wynikało, że skarboferm 10 procent czystego zysku wyznaczył na poparcie powstania; a więc znowu dowód łączności władz rządowych z powstańcami.

Za te dokumenty zobowiązał się rząd pruski wypłacić głównemu świadkowi Tomasowi 50 tys. dolarów. Stwierdzono dalej, że szpieg Kurzydym stał w niemiłej korespondencji z kanclerzem Marxem, który miał przesłać potrzebnych 50 tys. dolarów.

Za pomocą odnośnych dokumentów zamierzano znieślić Polskę w Lidze Narodów, udowadniając, że Górny Śląsk dostał się w sposób nieuczciwy w posiadanie Polski.

Przypuszczamy, że władze polskie zdają sobie z wyników tego procesu lepiej sprawę od swego urzędowego biura telegraficznego i że nasz minister spraw zagranicznych obrachuje się z Niemcami w Lidze Narodów tak jak to chcieli oni z Polska zrobić.

Niemcy, jak się zdaje, lepiej rozumieją doniosłość wyniku procesu. „Kattowitzer Ztg.“ w naczelnym artykule wylewa całą zjadliwą żółć na Kurzydyma, którego robi odpowiedzialnym za sromotę rządu niemieckiego według przysłowia, że nie zwinął jako szpieg, dla tego, że się z ważnymi dokumentami pozwolił przyłapać. Zdaniem „Katt. Ztg.“ uprawiał Kurzydym podwójną grę szpiegowską, ponieważ jego główny dostawca dokumentów był w stosunkach z władzami polskimi, Kurzydym pomagał tem samem niezawodnie przez niego władzom polskim.

„Katowiczerka“ powiada dosłownie: „Faktycznie przyczynił się Kurzydym do tego, że polityczna policja cel swój to jest znieśliwanie dr. Lukaschka, osiągnęła. I z tego powodu przyznał mu sąd łagodzące jak najdalej idące okoliczności, ponieważ wyswiadczył państwu polskiemu nieocenione usługi“.

„Proces ten stwierdził w każdym razie fakt, że przy tem szpiegowaniu chodziło o należycie przygotowaną polską akcję przeciw szpiegowaniu, która cel swój osiągnęła. Ponieważ obradowano kilka godzin przy drzwiach zamkniętych, przeto przynajmniej wnada, że niej tej sprawie sięgała nieco dalej, aniżeli to jest wiadomem ogółowi“.

„Katowiczerka“ ma tu niezawodnie rację, bo jak już donosiłem, i mnie swego czasu oświadczone, że uświadomiono zaledwie niata część tego, co szpiegowanie wykryło.

Powtarzamy wobec tego: nasze władze polityczne wyczerpały niezawodnie ten proces szpiegowski należycie.

*

W ostatnim czasie robi się niejedno w interesie podniesienia poziomu kultury i oświaty polskiej. A więc teatr polski w Katowicach objężdża w pewne dni tygodnia wszystkie większe miejscowości Górnego Śląska i wystawia nietylko tragedie i komedie, ale równocześnie opery i operetki. Przedstawienia cieszą się wielkim powodzeniem.

W początkach ub. tygodnia odbywał się w Katowicach trzydniowy kurs Towarzystwa Czytelnia Ludowych pod kierownictwem ks. Dyrektora Ludwiczaka. Zalecałoby się jednak, ażeby za kursami i obiadami bibliotek szło więcej niż dotąd w pare ulepszenie i powiększenie bibliotek. Rokrocznie wpływa zwyższa w dniu 3 maja wielkie tysiące na czytelnictwo ludowe, tymczasem poszczególne czytelnie niewiele z tego korzysta i jak jeden z prelegentów Kisielewski, przyznał, że czytelnictwo cofa się.

X. Y. Z.

Wykrycie nadużyć.

Organa urzędu celnego wpadły na trop olbrzymich nadużyć, dokonanych przez firmę Sara i Abraham Wizer w Rzeszowie. Przeprowadzona w firmie rewizja wykryła 87 funtów jedwabiu różnych gatunków i 650 klg. innych towarów tekstylnych wartości 6500 dolarów.

Towary te przemyczone były z Czechosłowacji. Skarb państwa poniósł straty, w wysokości 20 tys. złotych. Towar obłożono aresztem.

Od morza wieje ku nam świeża moc i nowa nasza przyszłość.

Gdynia, 30 stycznia 1927 r.

Trzeba znać przeszłość Gdyni i trzeba patrzeć na rozwój obecny Gdyni i związany z nią rozwój polskiej myśli morskiej, by zrozumieć istotę nagłówka dzisiejszego artykułu.

Nie tak to dawne czasy — pamiętamy je wszyscy — gdy w Gdyni poza skromnym domem kuracyjnym i kilkoma chatami rybaków kaszubskich, nie więcej zoczyć nie było można, jak biały, lotny piasek morski.

Tak było za czasów niewoli, w których myśli nasze skierowywał i zapalał ku morzu i jego wiernej ludności polskiej **Bernard Chrzanowski**.

Ale — mówiąc proroczymi słowami kanonika krakowskiego Starowolskiego — fortuna jest zmienna, a Bóg w zarządzeniach przedziwny. Opatrzność dała nam niepodległość, a z nią i wybrzeże morskie. Nie wielkie ono, ale z tej przyczyny tem ważniejsze i droższe.

Zrozumiałem było, że w pierwszym okresie naszej niepodległości patrzono na sprawę wybrzeża morskiego i związane z nią zagadnienia morskie pod kątem uczuciowych mniej lub więcej prawdziwych zachwyty, wypoczynku wyczerpanych nerwów itd.

Ale już nieodżałowanej pamięci **Stefan Żeromski** w swym „Wietrze od Morza” zwrócił uwagę na głębokie znaczenie zagadnienia morskiego u wybrzeża polskiego, około którego ściera się żywiołowa a bezwzględna walka między myślą polską a niemiecką.

I tedy życie samo zaczęło skierowywać umysł polskie ku racjonalnemu patrzeniu na zagadnienie morskie, jako zagadnienia gospodarczego rozrostu i wzmocnienia życia polskiego.

Kto od czasu do czasu bywa w Gdyni, musi z głęboką radością patrzeć, jak u wybrzeża gdyńskiego ujawnia się żywiołowość a mrówczy pęd polski ku umocnieniu wybrzeża polskiego i ku pokierowaniu przez to wybrzeże drogą morskich dróg światowych naszej myśli gospodarczej.

I patrzymy tedy od kilku lat na prace twórcze w Gdyni, mające zrealizować morski program polski, program narodu i państwa o 30-miljonowej ludności.

Z szczególną radością patrzymy na to, co w okresie ostatnich miesięcy poczyniono w Gdyni dzięki celowej inicjatywie rządu i dzięki celowej samopomocy i samopracy społeczeństwa. Świadczą o tem te młoty wałace, te żorawie-dźwigary, te rzesze pracowników, nowe drogi Gdyni i jej przyszłości wykuwujących.

To też radzilibyśmy naszym malkontentom i zgryźliwym krzykaczom, by przybyli do Gdyni i wsłuchali się w szum morza i w odgłos młotów pracujących a mrówczo wzmacniających gospodarce Jutro Polski.

I podniesiony na duchu, a wzmocniony na wierze w przyszłość narodu i państwa, pozostawiliby swe żale i krzyki w morzu przebaczenia, które bodaj silniejsze niż gdzieindziej być może, gdyż widzi tu pracę.

Ale praca ta z natury rzeczy powolnym rozwija się krokiem. I potrzeba było czasu, aż dojrzało w umysłach polskich zagadnienie morskie i polityka morska.

I takim wyrazem tego zrozumienia jest utworzenie **Ekspozytury Pomorskiej Izby Przemysłowo-Handlowej z Grudziądza**.

Inicjatywą tą przemysł i handel polski dał wyraz, że polska myśl gospodarcza zabiega się tak silnie u wybrzeża polskiego, że ująć pragnie w swe ręce ruch gospodarczy i handlowy na szlakach polskiej polityki gospodarczej i stosunku do światowej polityki morskiej.

Wieje ku nam tedy świeży, ostry, ale krzepiący wiatr od morza, który — jak wierzymy — z tego skrawka wybrzeża morskiego, które nam jest danem, wyłoni nowy typ Polaka, który śpiewając „Rotę” Konopnickiej „Nie damy ziemi skąd nasz ród...” zaśpiewa „Nie damy morza, skąd — jak zaznaczyliśmy — wieje nowa nasza moc, nowe nasze jutro.

Tyle uwag, nasuwających się w chwili otwarcia Ekspozytury życia przemysłowo-handlowego w Gdyni, Inicjatywie Pomorskiej Izby z jej prezesem **Januszem Czarlińskim** i dyr. **Henrykiem Krupskim** na czele, należy się szczerą podzięką za ten krok decydujący, krok, który obowiązuje nie tylko

Pomorze, ale i gospodarce życie całej Polski. Krok ten ważniejszy tem bardziej, że jest on wyrazem samopomocy społecznej, której organizacją są przecież polskie Izby Przemysłowo-Handlowe.

Faktowi powstania Ekspozytury poświęcił szereg mówców (prez. **Czarliński**, dyr. **Krupski**, prezes **Marchlewski** i inni) odpowiednie uwagi, a minister przemysłu i handlu **p. Kwiatkowski** i wojewoda pomorski **p. Młodzianowski** — nie mogący w ostatniej chwili przybyć — w telegramach przez swych przedstawicieli (p. nac. **Celichowski**) dali wyraz nie tylko poparciu rządowemu, ale i najintensywniejszej współpracy z czynnikami społecznymi, które tu, nad morzem się zaklimatyzowały, biorąc w swe ręce pionierstwo morskiej polityki polskiej.

To też głębokie wzruszenie ogarnęło obecnych, uświadamiających sobie, co wszystko wiąże się z powstaniem nowej placówki przemysłowo-handlowej, jako symbolu wiary polskich kół gospodarczych w zwycięskie narodowe i państwowe polskie Jutro nad morzem polskim.

O szczegółach ważnych zagadnień, które z okazji tej wyłonili się i w dyskusji oświetlone zostały, pomieścimy w następnym artykule.

(—p.—a.)

Czy ten grubas powinien płacić podatek kawalerski?

Oto pytanie, które niech rozstrzygną czytelnicy „Dziennika Bydgoskiego”. Sprawa ma się następująco:

Mister James Croocker w Nowym Orleanie trudni się kunsztem siodlarskim i uchodzi za najgrubszego człowieka na świecie. Pragnie on gorąco znaleźć towarzyszkę życia, ale nawet najbardziej na hymen łakome panny boją się go i unikają. Bo mister Croocker pomimo 28 lat dopiero waży 432 funty. Obwód jego brzucha wynosi dokładnie 2 m. 04 cm. Sypia na podłodze na materacach, bo dotąd każde łóżko, choćby specjalnie dla niego zbudowane, załamało się pod okazyją osobą tego pana. Je straszliwie dużo. Rano wypija prawie wiadro słodzonej kawy i zjada do tego około 40 „kanapek”. O obiedzie lepiej nie mówić. Gdyby przyszedł np. na obiad do Baru Angielskiego, to już wszyscy inni goście musieliby opuścić Bar z próżnym żołądkiem. Na ubranie potrzebuje 9 i pół metra materji (normalny mężczyzna 3,20 tylko!) Musi zamieszkiwać osobny dom dla siebie, bo gdy śpi, to chrapanie jego nikomu oka zmrzyć nie dawało. Naturalnie, że mieszkanie jego musi się znajdować na parterze, bo taki kolos, deptający po piętrze, roztrząsł by z czasem i najsolidniej zbudowaną chałupę. Poci się tak strasznie, że codziennie parę razy pod tuszem stawać musi (wanna kąpielowa jest dla niego nie do pomyslenia). Golibroda za wygładzenie mu potężnego podbródka żąda zawsze potrójnej taksy. Dziwna rzecz, że ten człowiek stopy ma dosyć normalne i wystarczają mu już buciki nr. 46. Czy która z naszych pań zdecydowałaby się na oddanie ręki temu kandydatowi do stanu małżeńskiego? A jeżeli niema takiej odważnej, to czy mister Croockera powinien mimo to obowiązuwać podatek kawalerski?

W obronie ubogich lokatorów.

Klub Chrześcijańskiej Demokracji wniósł do Sejmu następujący wniosek w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali.

Ustawa z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali spadła dużym ciężarem na lokatorów, zajmujących małe mieszkania, w szczególności na robotników i pracowników, którzy wskutek niskich zarobków jeszcze przed wojną zajmowali małe mieszkania.

Przed wejściem w życie ustawy o podatku od lokali magistraty większych miast przychodziły tej kategorii najemców w ten sposób z pomocą, że zwalniały ich całkowicie lub przynajmniej częściowo od płacenia gminnego podatku od lokali. Była to ulga poważna, której stosowanie wobec brzmienia obecnie obowiązującej ustawy o podatku od lokali jest wykluczone.

Jakim ciężarem jest podatek od lokali

dla niezamożnych lokatorów, świadczyć może chociażby ten znamieny fakt, że bodaj czy nie większość tych najemców nie płaci podatku, nie mając na to środków.

Ciężkie położenie gospodarze ubogich lokatorów uwzględnił Sejm, wstrzymując w drodze nowelizacji ustawy o ochronie lokatorów podwyżkę komornego do końca roku 1926, a Rząd na podstawie pełnomocnictw termin ten przedłużył do końca czerwca bieżącego roku, przewidując zapewne konieczność dalszej prolongaty.

W rządowym projekcie podatku od lokali z dnia 14 stycznia 1926 r. druk Nr. 2270 przewidywano zwolnienie od tego podatku pomieszczeń zajmowanych w miastach przez ludność uboższą. Niestety Sejm odnośnego postanowienia nie uchwalił. Życie jednak udowodniło, że tego rodzaju zwolnienie jest nie tylko pożądane, ale wprost konieczne.

Interpelacja posła Czapińskiego w sprawie nauki religji w szkole.

W ub. tygodniu wniósł pos. Czapiński z P. P. S. do rządu interpelację w sprawie okólnika o nauce religji katolickiej w szkołach. Apostoły żydowskich zasad Marksa w Polsce wraz ze swoimi czerwonymi towarzyszymi w rodzaju Perla i Diamanda, domaga się zniesienia tego rozporządzenia, albowiem w art. 7-mym mówi on o praktykach religijnych jak szkolna Msza św., Spowiedź szkolna 3 razy w roku i t. d. Konstytucja i Konkordat — mówi p. Czapiński w „uzasadnieniu” interpelacji — mówią tylko o nauczaniu religii, ale nie o praktykach religijnych. „Nauczanie religji jest tylko zaznajamianie ucznia z nauką Kościoła; zaś praktyka religijna jest wykonywaniem przepisów danej religji”. Okólnik wprowadza przymus takich praktyk, a to „prowadzi do nieszczerości, obłudy, a wreszcie sponiewierania samej religji”.

Jeż to raz p. Czapiński zapewnił, że „socialiści uważają religie za rzecz prywatną” i dlatego wcale się do niej nie wtracają. **Tvmczam cała interpelacja u. Czapińskiego jest**

wtracaniem się socialistów do religji katolickiej. Musimy powiedzieć: „Wara psu do kiełbasy!” O dzieci katolickie troszcza się rodzice katolicev, którzy wiedzą o tem, że dzieci ich chodzą do spowiedzi i na Msze św. z obowiązku wprawdzie, ale nie z musu. Tylko socjalizm i bolszewizm zmuszają terrorem do przynależności partyniej. Pan Cz. twierdzi, że okólnik rządu nie jest zgodny z wymogami rozumnej pedagogiki. Gdyby mózg pana Cz. był zdolny pojąć rozumne zasady pedagogiczne, toby nie trzeba było tłumaczyć, że **właśnie rozumna pedagogika wymaga nie tylko teorii, a więc samego nauczania, ale i praktyki, t. i. stosowania teorii do życia.** Czemu sa n. p. dla nauki fizyki świeczeni praktyczne w gabinecie, tem dla nauki religji są praktyki religijne w ramach życia szkolnego.

Panu Czapińskiemu chodzi jednak o „wprowadzenie w życie polskie zasad Marksa. Na szczęście jednak daleko p. Cz. do Lenina, a Polskę do Rosji.

Ks. Fr. Dr. Mirek.

Ku czci starego dziwaka — „pustelnika”.

„Unser oberster Kriegsherr Kaiser Wilhelm II.”

Generałowie i oficerowie byłej armji Wilhelma ogłaszają w „nacionalistycznej Ostpr. Zeitung” odezwę, w której wzywają byłych żołnierzy tej armji do obchodu w dniu 9 lutego 50-tych rocznicy wstąpienia Wilhelma II do armji, do 1-go pułku gwardji w Poczdamie. W Królewcu odbył się ma obchód 9 lutego wieczorem w formie „wieczoru piwnego”.

Podobne „fajery” mają się także odbyć w Gdańsku, gdzie najbardziej patriotyczni właściciele browarów i restauratorów przygotowują kadzie z piwem dla zaspokojenia spragnionych patriotycznych żoładków.

Sam „pustelnik”, siedzący sobie wygodnie w zacisznym pałacu w Doorn, podobno zazdrości piwoszom w Gdańsku i Prusiech,

że napiją się dobrego piwa niemieckiego, bo podobno piwo holenderskie nie nadaje się dla żoładka „najjaśniejszego pana”, nad którego mózgowica gromadzą się ciemne chmury od czasu, kiedy powodowany wysokim patriotyzmem, drapnął do sąsiedniej Holandji, czem, jak utrzymują znów monarchiści, wykazał niezwykłą zdolności strategiczne, jako naczelny wódz ówczesnej armji niemieckiej, okrytej chwałą posuwania się z niezwykłą szybkością w tył.

Nic więc dziwnego, że za to właśnie czczą go ci, którzy najwięcej zdolają dostrzedz tych wysokich walorów w osobie kaiserza przeklinającego od szeregu lat w pień koalicję za jej „bezprawie”, popełnione na biednych militarystach wszechniemieckich.

Największy koń na świecie

Naturalnie znajduje się on w Ameryce, bo i jakżeż mogłoby być inaczej? Jest on własnością pewnego farmera nad jeziorem Ohio. Waży on 60 centnarów i jest od zie-

mi do grzbietu 2 m 10 cm wysoki. Właściciel opowiada z dumą, że jego wychowanek ma dopiero 4 lata i jeszcze nie wyrósł zupełnie.

Z działalności L. O. P. P.

Rok 1926 był w organizacji Ligi Obrony Powietrznej Państwa rokiem przełomowym; dokonano bowiem ujednostajnienia prac, jako całości na obszarze Rzeczypospolitej.

Będąc w tem szczęśliwym położeniu, że w mieście naszym istnieje wielkie lotnisko, Koło miejscowe wzięło sobie za zadanie, zorganizowania zawodowego szkolnictwa lotniczego. Wyzyskując warunki miejscowe, a mianowicie obecność wojskowej Centralnej Szkoły Mechaników Lotniczych, — przystąpiło Koło do zorganizowania wieczornych kursów dla pomocników mechaników lotniczych, chcąc uczniów Szkoły Przemysłowej przygotować do wojsk lotniczych, z drugiej zaś strony stworzyć stałą, cywilną szkołę mechaników lotniczych, która z kandydatów zgłaszających się z całej Polski, ma przygotować samodzielnych mechaników lotniczych, odpowiedzialnych za samoloty, a tem samem i za życie lotników.

Przez cały czas istnienia L. O. P. P. w Bydgoszczy, starał się zarząd o to, ażeby być w jak najściślejszej łączności z oddziałem tutejszym Tow. Obrony Przeciwgazowej.

I w roku sprawozdawczym odbył się w Bydgoszczy III. Tydzień Lotniczy. W czasie trwania tego tygodnia odbyły się we wszystkich kinach bydgoskich odczyty oficerów-lotników z przezroczami. Z projektowanych trzech koncertów odbył się tylko jeden na Placu Wolności, a to z powodu niepogody; przeprowadzono zbiórkę pieniędzy przed kościołami. Dochód z Tygodnia Lotniczego wyniósł 721 złotych.

W roku sprawozdawczym udzieliło Koło porucznikowi-pilotowi Norbertowi Jezierskiemu 1100 złotych stypendium na wykupienie patentów dla jego wynalazku. Komitet L. O. P. P. wypłacił od czasu swego istnienia braciom Działowskiemu 1000 złotych na budowę samolotu sportowego; kpt. Skalskiemu 1200 złotych na wykonanie silnika własnej konstrukcji. Ponieważ wszyscy, korzystający z tych subwencji zobowiązali się do zwrotu pobranych sum w ciągu roku 1927/28, zarząd postanowił, by pieniądze te przelać na specjalny fundusz, z którego w miarę zwrotów będzie się udzielało dalszych subwencji.

Z utworzonego w ub. roku funduszu dla pozostałych po poległych lotnikach, wypłacono matce po poległym ś. p. Stanisławie Wiktorowskiemu 60 złotych miesięcznie. Ponadto w ostatnim czasie zgłosiła się o zasiłek z tego funduszu matka ś. p. porucznika pilota Antoniego Skarzyńskiego. Wypłacono jej jednorazową zapomogę w wysokości 60 złotych. Po zgonie ś. p. dr. B. Potockiego, cały szereg osób w uznaniu Jego zasług zasiliło ten fundusz tak, że zarząd postanowił go wydzielić jako odrębną całość i tylko w miarę potrzeby rok rocznie go zasilać.

Wobec zmniejszenia się wpływów stałych, ze składek członków, Koło postarało się w Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów o odstąpienie zużytych znaczków pocztowych, znajdujących się przy przekazach pieniężnych w Izbie Kontroli Rachunkowej. Na podstawie tego zezwolenia, zarząd zajął się odcinaniem znaczków, zatrudniając przy tem 7 pań. Korzystając z wyjazdu do Ameryki ks. Mazurkiewicza, zarząd zwrócił się do niego z prośbą o sprzedaż znaczków w Ameryce. Według ostatnich wiadomości, zgłosili się do ks. Mazurkiewicza nabywcy, a z osiągniętej ze sprzedaży sumy będą pokryte wszystkie wydatki i otrzyma L. O. P. P. pokazywany zarobek.

Tak mniej więcej wyglądałaby praca Koła miejscowego L. O. P. P., co do której nie zabieramy wcale głosu. Jednakowoż pozwolimy sobie zwrócić uwagę zarządowi na niepotrzebne wydatki. **Drukowanie sprawozdań; zdaniem naszym, jest to wyrzucanie pieniędzy, które działwa nasza i biedacy składają.** Od tego jest honorowy urząd sekretarza, by sprawy te załatwiał we własnym zakresie. Zarząd L. O. P. P., oprócz honorowego sekretarza, stworzył jeszcze urząd sekretarza płatnego. Co to za posada? **Otrzymał ją, dzięki jakimś protekcjom współpracownik „Gazety Bydgoskiej“ p. Śliwiński. W sprawozdaniu skarbnika, pod rubryką: „Administracja“ widnieje pozycja.. pensja sekretarza za czas od 1 kwietnia do 31 grudnia 1926 roku — 900 złotych. Jest to zdaje się omyłka, bo posiadamy skądinąd informacje, że pensja sekretarza wynosi 250 złotych miesięcznie. Dlaczego to nie jest uwidocznione?**

Wpływy stałe — jak opiewa sprawozdanie — zmniejszają się. Odpadło Koło Kolejarzy, Koło Pracowników Miejskich i inne, a wydatki rosną. Maną prawo zapytać:

z jakiego tytułu zarząd przyjął płatnego sekretarza? Wszak L. O. P. P. jest stowarzyszeniem społecznym, więc wszystkie urzędy w niej są honorowe. Dlaczego w innych towarzystwach niema płatnych sekretarzy? Dlaczego w naszych towarzystwach śpiewających dyrygenci uczą członków bezpłatnie, choć jest to ich kawałek chleba?

Z groszowych składek społeczeństwo polskie przystąpiło do budowy floty powietrznej, a nie do płacenia gaży tym, którzy już skądinąd wysokie pobierają pensje i chcą

się tuczyć na groszu publicznym. Na to nie pozwolimy!

Gdy ten stan rzeczy nie zmieni się, może zarząd L. O. P. P. być pewien, że w roku bieżącym na pewno mniej będzie wpływów, jak w ubiegłym.

Gdyby jednakże praca wymagała tylu zachodów, że trzeba by przyjąć siłę pomocniczą, to należałoby zaangażować zredukowanego urzędnika, obciążonego liczną rodziną i znajdującego się w biedzie i nędzy. A takich jest w Bydgoszczy chyba wielu..

Kościół zbudowany przez jednego człowieka.

W roku 1894 zapadł się stary kościół we wsi Venezano w pobliżu Bolonii. Gmina nie miała środków na restaurację świątyni i przez dłuższy czas pozabawiona była domu Bożego. Wówczas to 36-letni Mazzoli postanowił wznieść kościół własnym sumptem i własnymi rękami. Pomimo iż mieszkańcy wsi ofiarowali mu swą pomoc, Mazzoli uparł się przy swym

projekcie i niebawem przystąpił do pracy. Sam zalażył fundamenty, sam zwoził cegłę, sam zaprojektował świątynię.

Kilka dni temu odbyło się właśnie uroczyste poświęcenie nowego kościoła, owocu 32-letniej pracy jednego człowieka, który niemal połowę dotychczasowego życia stracił nad budową świątyni.

Z powodu ustawy o opłatach stemplowych.

Pozostanie to tragifarsą polskiego ustawodawstwa i urzędu skarbowego, że każdy minister, obejmując tekę skarbu, zapowiadał w Sejmie, wywiadach dziennikarskich, na objazdach większych centrów przemysłowych, słowem przy wszystkich omal publicznych wystąpieniach, że będzie dążył do przejrzystej i praktycznej kodyfikacji przepisów podatkowych, do ujednostajnienia różnorodnych danin publicznych, jak wreszcie uproszczenia sposobu ich wymiaru i poboru. **I żaden przyrzeczenia nie dotrzymał.** Przeciwnie — zawilość i niepraktyczność kodyfikacyjna ustaw podatkowych rośnie, rozszerza nieznośne koło wątpliwości prawnych wśród obywateli-płatników, wzmacnia brzemień pracy urzędników skarbowych. I często nawet nie w imię poważniejszego rezultatu i zysku państwowego, ile raczej dla utrzymania skostniałych formułek urzędowych, dla biurokratycznych tradycji, wlokących się niewolniczą kulą za młodem, wolnym państwem.

Taki stan ustawodawczy, tłumaczony początkującymi ogólnymi trudnościami, nagłą potrzebą, gospodarczą równią pochyłą, czy nawet egoizmem stronnictw sejmowych, dziś coraz mniej znajduje usprawiedliwienia. Pierwsze organizacyjne trudności państwowe już przezwyciężone. Pukająca gwałtownie w roku 1920 do kas skarbowych wojna bolszewicka zwycięsko poza nami, inflacja opanowana, Sejm przyprowadzony wypadkami majowymi do narodowego opamiętania. Ale pokutuje wciąż jeszcze i to silnie tradycja zaborczej biurokracji, płące się po przepisach i aktach owo biurokratyczne prawo, pochodzeniem i działaniem mało związane z rzeczywistością, sztuczne, często wręcz nierozumne. Tworzone dla urzędu, a nie dla społeczeństwa, pod kątem wygody fiskalnej.

Fiskalizm, jako wynik nietylko złych ustaw skarbowych, ale i krzywdzącego ich wykonywania, nie był obcym wszystkim trzem dawnym zaborcom. Nie potracając o

przyczyny i zjawiska dawniejsze, rodzi go w czasach nowszych bałwochwalcza cześć dla władzy, jak i bezkrytyczna wiara w gospodarzą inicjatywę i doskonałość państwa. Przesadny kult ten głoszą, wbrew ostrzegawczym głosom takich znamienitych umysłów, jak Francuz Leroy Beaulieu, albo Anglik Herbert Spencer, przeważnie uczeni niemieccy, jak: Stein, Bluntschli, Schäffle, Wagner, Menger i inni. Ale Austrii był fiskalizm najbardziej potrzebny i doszedł też w tem państwie na niejednym polu do gospodarczego zwyrodnienia. Dość przypomnieć austriacki podatek czynszowy, najuczciwsi w Europie. Nieprzebrane, naturalne bogactwa Rosji wymagały raczej sprężystego i uczciwego gospodarza. Widziemy też, że minister Witte doprowadza, mimo ran wojny japońskiej, finanse rosyjskie do rozkwitu, bez zbytniego nacisku śrubby podatkowej. Prusy, a z niemi Rzesza Niemiecka, wydarłszy Austrii berło cesarskie na polach Sadowy, napowiszy w pięć lat później zwycięskie rumaki w skrwawionej Sekwanie, rozbudowują polityczną i gospodarczą potęgę na olśniewającą skalę. Na ten cel wybierają przy pomocy maszyny fiskalnej ogromne daniny skarbowe, przechodzące niejednokrotnie normalną, podatkową możliwość obywateli. Ale wzamian wybijają im szerokie okno handlowej ekspansji. Używają więc gospodarzy łan, z którego wyciągają skarbowy sok. W dodatku niemiecka machina fiskalna, niewątpliwie dotkliwa, posiada przecież hamulce. Nie sięga bezlitośnie w gospodarce trzewia, nie szarpie płuc ekonomicznych społeczeństwa. I pracuje niesłychanie umiejętnie, wprost precyzyjnie. Ponadto sprawiedliwie. O ile w obliczu fiskalizmu można mówić o sprawiedliwości. W każdym bądź razie przedwojenne podatkowe ustawodawstwo monarchistycznych Prus odpowiadało lepiej wygomom równomierności rozkładu ciężarów obywatelskich i zasadom sprawiedliwości społecznej, niż to czyniły republikańskie przepisy francuskie.

Zgoła inaczej było w Austrii. Trawiona uwiadem starym monarchją habsburską, wypierana handlowo z Bałkanów i dalszego Wschodu przez Rosję, Włochy, a przede wszystkim niemieckiego sprzymierzeńca, o co oskarżał w delegacjach austriackich wytrwale Berlin przywódca opozycji czeskiej Kramarz, musiała Austrija gwoli utrzymania wielkomocarstwowego stanowiska rujnować obywateli. Pożerana waśniami narodowościowymi, rozsadzającą parlamentaryzm, szukała w ostatnich latach przedwojennego istnienia oparcia i ratunku w tępych rządach biurokratycznych. W tych warunkach rak fiskalizmu toczył nadwątłony organizm, aż strawiła go wielka wojna.

Ustawodawstwo skarbowe austriackie starało się wzorować na pruskim. Nie mając jednak równych mu skrzydeł, spażać często najlepsze prawnicze modele. Jeden z najświetlejszych ekonomistów krakowskich, świecki apostoł idei chrześcijańskiego socjalizmu, dr. Włodzimierz Czerkawski, witał w gruntownym studjum p. t. „Rezultaty podatku osobisto-dochodowego w Austrii w roku 1898“ wielką austriacką reformę podatkową, wzorowaną na ustawie pruskiej a częściowo i saskiej, powiada wręcz, że wzorom tym ustawa austriacka (zresztą olbrzymi postęp w porównaniu ze stanem dawniejszym) „nie dorównywa ani śmiałością myśli, ani doskonałością skodyfikowania, ani przeprowadzeniem idei przewodniej“.

W wolnej Polsce trafiło się, że **żadnego ministerstwa nie poddano tak silnie austriackim wpływom, co ministerstwa skarbu.** Do Warszawy podążył cały hufiec galicyjskich urzędników. I począł tworzyć polskie ustawodawstwo skarbowe.

Dr. A. B.

Próba krwi.

W procesie o uznanie ojcostwa nieślubnego dziecka obrona rzekomego ojca jest bardzo trudna, gdyż, jak dotychczas wystarczało sadowi zeznanie matki. Badania naukowe wykazały, że przy pomocy próby ciałek krwi ojca, matki i dziecka, da się z pozytywną pewnością wykłuczyc, czy dany osobnik jest oicem danego dziecka. Wczoraj toczyła się przed sądem krakowskim rozprawa o uznanie ojcostwa nieślubnego dziecka i na wniosek obrony pozwanego sąd dopuścił dowód analizy krwi matki, dziecka i rzekomego ojca. Sprawa wzbudziła powszechne zainteresowanie.

Polska opiekuje się emigrantami z Gdańska,

Nacjonalisci nadsyc immortuia z Argentyny Prusaków.

Gdańsk, 1. 2. (Pat.) Tutejsza prasa niemiecka rozpisuje się z ogromnym oburzeniem o wystąpieniu posła socjaldemokratycznego Klossowskiego, który na ostatniem posiedzeniu sejmu gdańskiego podniósł z uznaniem gorącą opiekę, roztaczaną przez konsulaty polskie w Argentynie nad emigrantami polskimi, znajdującymi się z powodu braku zatrudnienia i środków finansowych w rozpaczliwym położeniu. Poseł Klossowski przeciwstawił tę działalność konsulatów polskich w Argentynie postępowaniu władz gdańskich które wcale się nie troszcza o los emigrantów.

Jedna próbka każdego przekona

że przy kaszlu i chrypcie doskonale pomaga spożywanie

CUKRU SŁODOWEGO „MALTYNA“
lub cukierków słodowych
„MALTYNA“ (29746)

wyrobu Browaru Jana Götza w Krakowie.

Do nabycia wszędzie w aptekach, drogerjach, sklepach spożywczych i t. p.

Z WIELKOPOLSKI i POMORZA

Kalendarzyk zebrań Ch. D.

LABISZYN.

Wiec Polskiego Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji odbędzie się w Labiszynie w uroczystość Matki Boskiej Gromnicznej w środę dnia 2 lutego br. zaraz po nabożeństwie w lokalu p. Kowalewskiego (hotel).

Referat, który niewątpliwie wszystkich zainteresuje, wygłosi mówca zamiejscowy.

SZUBIN.

Zebranie organizacyjno-informacyjne Polskiego Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji odbędzie się w Szubinie w piątek dnia 4 lutego br. o godz. 7 wieczorem w Domu Polskim.

Członków i sympatyków gorąco prosimy o liczny udział.

Zarząd okręgowy Ch. D.

OPLAWIEC. (Nowe Tow. Powstańców i Wojaków.) Dnia 30. bm. odbyło się w Oplawcu konstytucyjne zebranie Tow. Powst. i Wojaków 8-mą rocznicę powstania wielkopolskiego, w sali p. Rossy. Początek o godz. 7. wieczorem. Na program uroczystości złożą się: przedstawienie amatorskie poprzedzone stosownym prologiem. Po wieczornicy odbędzie się zabawa z tańcami. Komitet prosy obywatelstwo ze Ślesina i okolicy o liczny udział.

ŚLESIN. (Doniesia uroczystość.) Dn. 6 bm. w niedzielę obchodzi miejscowe Tow. Powst. i Wojaków 8-mą rocznicę powstania wielkopolskiego, w sali p. Rossy. Początek o godz. 7. wieczorem. Na program uroczystości złożą się: przedstawienie amatorskie poprzedzone stosownym prologiem. Po wieczornicy odbędzie się zabawa z tańcami. Komitet prosy obywatelstwo ze Ślesina i okolicy o liczny udział.

Z Nakła.

(Zebranie organizacyjno-informacyjne Polskiego Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji). W ub. czwartek odbyło się w lokalu p. Malczewskiego (Piłkowskiego) zebranie organizacyjno-informacyjne Polskiego Stron. Chrześc. Dem., które zagał wstępnie przemówieniem ks. wikary Wachowiak. Obradom przewodniczył zasłużony działacz rob. p. Garstka, który udzielił głosu referentowi p. Kunzowi z Bydgoszczy, sekretarzowi okręgu, który w dłuższym referacie omówił wniosły i piękny program Ch. D. wykazując, że stronnictwo to niezbędne jest jako centrum (środek) w sejmie. Mówca zachęcił zebranych do wstąpienia w szeregi tak potrzebnego stronnictwa Chrześc. Demokracji.

Przewodniczący od siebie zachęcał, by znalazł platformę, na którejby robotnik razem z inteligencją mógł pracować, a tą platformą jest niewątpliwie Chrześc. Demokracja. W dyskusji przemawiali pp. Mrozek, Bury i Szatkowski.

Wybrano komitet z ks. wikarym Wachowiakiem, p. Garstką i Rybarczykiem, który zorganizuje Koło Ch. D. na terenie Nakła. Wiec odbędzie się 20 bm. zaraz po nabożeństwie w Strzelnicy. Po wyczerpaniu porządku obrad około godz. 10-tej wiecz. zamknął p. przewodniczący Garstka zebranie pochwaleniem Pana Boga.

Rynarzewo.

(Zebranie organizacyjne Chadeccji). W ub. piątek odbyło się zebranie organizacyjno-informacyjne Polskiego Stron. Chrześc. Demokracji w lokalu p. Rozmiarka. Zebranie zagał burmistrz p. Tomaszewski, który też przewodniczył.

Z referatem przybył sekr. okręgu p. Kunz z Bydgoszczy, który omówił program Chrześc. Dem., podkreślając potrzebę Stronnictwa Środka w Sejmie, jakim jest Polskie Stronnictwo Chrześc. Dem.

W dyskusji zabrali głos pp. Stanisław Hałas, Gutkowski, burm. Tomaszewski, Rozmarek, Szczepański i inni. Mówcy nawoływali do zrzeszenia się pod sztandarem Chrześc. Dem. Na zapytania skierowane pod adresem referenta, p. Kunz wyczerpująco odpowiadał. Wybrano komitet organizacyjny, do którego weszli kierownik szkoły p. Frankowski jako prezes, p. Szczepański, skarbnik, a jako ławnicy pp. Gutkowski i Teodor Szulc.

Zebranie miało przebieg poważny, udział obywateli był liczny. Przybyło również kilka pań, interesujących się zagadnieniem dziś tak ważnym, jakim jest bieg życia politycznego.

Takich zebrań więcej potrzeba w Rynarzewie, a należy spodziewać się, że obywatelstwo, od robotnika do inteligenta, włączając i stan urzędniczy i rzemieślniczy, wstąpi do Chrześc. Demokracji.

(Walne zebranie Tow. Powst. i Wojaków). W ub. niedzielę, odbyło się w lokalu p. Banacha walne zebranie miejscowego Tow. Powst. i Woj. przy licznych udziałach członków. Zebranie zagał prezes p. burmistrz Tomaszewski, witając serdecznie p. Ramzega z Szubina, który wygłosił treściwy referat.

Pa załatwieniu spraw bieżących przystąpiono do obrad. Przewodniczącym wybrano naczelnika p. Ramzega. Sprawozdania zdali pp.

prezes Tomaszewski, sekretarz Stanisław Hałas i skarbnik Andrzej Hałas. Towarzystwo liczy około 50 członków.

Podnieść należy, że duszą Tow. naszego jest burmistrz p. Tomaszewski, a następnie pod względem oświatowym znakomicie działa ref. oświatowy p. Frankowski (kierownik tuż. szkoły).

Do zarządu wybrano prezesem zasłużonego p. burmistrza Tomaszewskiego, wiceprezesem p. Teodora Szulca, sekretarzem p. Stanisława Hałas, ref. oświatowym — kierownika szkoły p. Frankowskiego, komendantem p. Bartla, chorążym p. Wł. Szulca, podchorążymi pp. Romana Szulca i Maleczka.

Wstrząsający wypadek w Rogowie powiat Żnin.

Dwie godziny w walce między życiem a śmiercią.

Niej. Szociński, mieszkaniec wioski Łaziska pod Rogowem, wracał w ub. środę ze wsi Niezwydzy, położonej o cztery kilometry od Rogowa. Chcąc skrócić sobie drogę, postanowił przejść przez łód, który nie we wszystkich miejscach równo zamarzył. Pełen najlepszych myśli, nie spodziewając się niczego, doszedł do miejsca, gdzie mała rzeczka przecina jezioro. Nagle łód zarwał się i Szociński wpadł do wody, jednak tak szczęśliwie, że zdołał łokciami oprzeć się o łód. Położenie jego było nad wyraz rozpaczliwe. Będąc pół kilometra od miasta, a 100 metrów od brzoju, nie mógł znikąd spodziewać się pomocy, począł więc głośno wołać o ratunek. Bóg zarządził, że p. Stanisław Lisiecki z Rogowa, przechodził właśnie koło

jeziora i wołanie nieszczęśliwego usłyszał. Zorganizował więc na przedce pomoc; ludzie jednak wobec zbyt wielkiej odległości od topielca byli bezradni i dopiero światło elektryczne przyniesione od p. Niezgodzkiego z Miyna, oraz wydatna pomoc dzieł. młodzieńców pp. F. Wysockiego i St. Sosińskiego, którzy na czólnie z narażeniem własnego życia, tłucając po drodze łód drągami, zwoła zbieżni się do topielca.

Szociński był dostownie skostniały, gdyż przetrwał w wodzie blisko dwie godziny. Po wydobyciu go z wody przeniesiono Szocińskiego do hotelu p. Kanclerza, gdzie pierwszej pomocy udzielił mu p. dr. Niemczonów.

Pamięci poległych bohaterów.

Odstąpienie tablic pamiątkowych w Kościeszkach.

Praca towarzystw w parafji kościeszkowskiej w pow. strzebińskim z powodu wielkiej odległości poszczególnych wiosek od siebie, jest niezmiernie utrudniona. Mimo to jednak jednostki, świadome swego zadania w mechanizmie życia społecznego, nie odstępowały od wysiłków, które, przynosić należy, przynoszą bogate plony.

Wymownym przykładem tego zmagania się z przeciwnościami a zarazem dowodem że żadna praca nie pozostaje bez pożądaných skutków, była doniesia uroczystość, którą obchodziła w ub. niedzielę parafja Kościeszkowska. Dzięki staraniom zarządu miejsc. Tow. b. Powstańców i Wojaków, a szczególnie prezesa tegoż tow. p. kpt. rez. Głowackiego z Witkowa sprawiono cenne tablice marmurowe, na których wyryto złotymi literami nazwiska 61 poległych bohaterów z czasów wojny światowej, a przedwysztkiem w walk o niepodległość Ojczyzny naszej.

Odstąpienie tablic odbyło się po mszy św. odprawionej przez miejsc. proboszcza ks. Szczepańskiego. Po przemowie o nader podniosłej treści w której wspominał o wszystkich tych, którzy życie swe poświęcili w ofierze Ojczyźnie, dokonał ks. proboszcz poświęcenia tablic, poczem odśpiewano „Boże coś Polskę“.

Na uroczystość tę przybyli delegaci Powstańców ze Strzelna i Młynów.

Tow. Powstańców odbyło następnie w sali parafjalnej swoje doroczne walne zebranie, któremu przewodniczył prezes p. Głowacki. Po wysłuchaniu sprawozdań ustępujących zarządu, przystąpiono do wyborów. Na wniosek ks. prob. Szczepańskiego wybrano dotychczasowy zarząd z drobnymi zmianami ponownie. Skład zarządu jest następujący: prezes — p. kpt. rez. Głowacki z Witkowa. zast. prez. — p. Kociński z Dolska, sekretarz — p. n. p. Janicki z Chrosny, skarbnik — p. Soiński z Włostowa. Ko-

mondant — p. naucz. Wojciechowski z Rzeszyna. zast. kmdt. p. Tuszyński z Włostowa, referent oświatowy p. naucz. Burdajewicz z Rzeszyna, komisja rewizyjna — pp. Kolańczyk, Kosiński i Sucharski.

Po dokonaniu wyborów, przemówił ks. prob. Szczepański, dając wyraz swojemu i zadowoleniu, z pracy towarzystwa. Nadmienić należy, że tow. ma zamiar wystawić nad grobem powstańca śp. Kowalskiego pomnik i już teraz zbiera na ten cel potrzebne fundusze.

Po południu o godz. 5. rozpoczęło się w salce parafjalnej przedstawienie, jako w rocznicę powstania. Publiczność dopisała. P. prezes Głowacki wygłosił ciekawy odczyt na temat wskrzeszenia Polski, poczem przemówił krótko przedstawiciel „Dziennika Bydgoskiego” p. Szalla. Kościeszkowski chór kościelny odśpiewał pod batutą swego dziełnego dyrygenta p. Zwolińskiego udatnie kilka pieśni, poczem grupa amatorów z kółka młodzieży z Rzeszyna, odegrała z powodzeniem bardzo zabawną komedię p. t.: „Wielki los”. Komedyjka ta została przez reżysera p. naucz. Wojciechowskiego przerobiona tak, że nazwiska itp. wzięte były od najbardziej znanych osobistości okolicy. Nie omińnię przytem również popularnego „Dziennika Bydgoskiego“.

Z kolei wystąpił p. W. Kaczmarek z deklamacją, poczem Tow. Młodzieży z Rzeszyna wykonało pod batutą p. naucz. Wojciechowskiego kilka pieśni. Nadmienić należy, że zarówno ten chór jak i chór Kościeszkowski odznaczają się wspaniałym materiałem głosowym w sopranie.

Po wyczerpaniu programu puszczono się w ochotne tany, które trwały do późnej nocy.

Uroczystość niedzielna była dla parafji kościeszkowskiej zdarzeniem, które pozostanie zapewne na długo w pamięci tych, którzy w niej udział brali. **SZ.**

SZYMBORZE, pow. Inowrocław.

W związku z obchodem ku czci śp. Jana Kasprowicza, odbyło się w dniu 28. bm. w godzinach popołudniowych posiedzenie miejscowej rady szkolnej w Szymborzu, na którym był obecny p. starosta Dietl. Na tymże posiedzeniu uchwalono jednogłośnie wystąpić do Kuratorium Okręgu Szkolnego w Poznaniu, o nadanie sześcioklasowej szkoły w Szymborzu, tytułu im. Jana Kasprowicza, oraz uchwalono odłożyć wszelkie uroczystości na dzień św. Jana tj. 24. czerwca.

KOŚCIESZKI, pow. Strzelno. (Z Kółka Rolniczego). Miejsce Kółka Rolnicze odbyło swoje doroczne walne zebranie, na którym wybrano nowy zarząd. Prezesem wybrano ponownie p. dr. Amrogowicza, sekretarzem p. Sucharskiego, skarbnikiem p. Kolańczyka.

Przyjazd znanego pisarza Przybyszewskiego z Warszawy do Inowrocławia, nastąpi w dniu 5. bm. Przybyszewski pozostanie na Kujawach dwa tygodnie, przyczem: zamierza zwiedzić Szymborze, Łojewo, Szarlej itp. Oprócz zapowiedzianego odczytu w Inowrocławiu, na akademii w dniu 6. lutego br. zamierza on również wygłosić w Szymborzu odczyt o śp. Janie Kasprowiczu. Ze względu na zły stan zdrowia, nie życzy sobie Przybyszewski oficjalnych przyjęć.

Z Gniezna.

Roczne walne zebranie Tow. Restauratorów, Hotelistów i Właścicieli Kawiarni odbyło się dn. 26. bm. o godz. 15-tej w sali „Strzelnicy” przy licznych udziałach członków.

Zebranie zagał prezes t-wa p. Nowak. Na propozycję p. Nowaka wybrano p. Waberskiego jednogłośnie na przewodniczącego zebrania, który powołał do pióra p. Pawłaka a na ławników z pp. Prusiewicza i Łukowskiego.

Po odczytaniu sprawozdania z całorocznej pracy T-wa, przez p. Pawłaka, zabrał głos p. Nowak, podając motywy, dla których p. prezydent miasta, w porozumieniu z zarządem T-wa, wydał rozporządzenie o zamknięciu lokali w noc sylwestrową.

Na ten temat wywiązała się ożywiona dyskusja, w której kilku tylko członków wyraziło swoje niezadowolenie pod adresem zarządu, który przez jednogłośnie zaaprobowanie odnośnego rozporządzenia działał, ich zdaniem, na niekorzyść członków.

Po udzieleniu staremu zarządowi absolutorium, przystąpiono do wyboru nowego zarządu, który ukonstytuował się nast.: p. Nowak — prezes, p. Osieński — wiceprezes, p. Pawlak — sekretarz, p. Berchiet — zast. sekretarza, p. Rożycki — skarbnik, panowie Hoffmann, Zak oraz Sujkowski — ławnicy.

Do komisji rewizyjnej weszli pp. Sowiński, Szymański i Pacholski.

Pod koniec zebrania referował p. Pawlak sprawę kasy pośmiertnej, podając do wiadomości tymczasowy statut, który po dłuższej dyskusji przyjęto z małymi poprawkami.

W wolnych głosach poruszono kwestję urządzenia zabawy karnawałowej.

Margonin.

Dokument fundacyjny nowych dzwonów ma brzmienie następujące:

Działo się w Margoninie dn. 30. I. r. 1927. Dominica IV, post. Epiph. dokonał uroczystość konsekracji dwóch nowych dzwonów sprowadzonych z odlewni Braci Felczyńskich w Kałuszu w Małopolsce, w miejsce przez Niemców podczas wojny światowej zabranych — ks. Infułat i prałat i kanonik metrop. poznańskiej oraz Oficjał i Wikariusz Generalny Diecezji Poznańskiej ks. Czesław Meysner w obecności miejscowego proboszcza, ks. Maksymiljana Napiątka, obojczych duchowieństwa i licznie zgromadzonych parafjan.

Ceremonję poprzedziły uroczyste nieszpory z wystawieniem Najśw. Sakramentu w Monstrancji, z kazaniem wygłoszonym przez ks. proboszcza Napiątka.

Sam akt konsekracji odbył się na placu przed kościołem, gdzie na odpowiednim wzniesieniu dzwony umieszczono.

Większy dzwon, ważący około 8 centnarów — nosi imię patrona parafji „Św. Wojciecha“ — na jednej stronie dzwonu znajduje się napis z obrazem św. Wojciecha: Św. Wojciechu, patronie Polski i naszej parafji, módl się za nami. — Z drugiej strony umieszczony napis: Na podziękowanie Najśw. Marji Pannie, Królowej Korony Polskiej, za odzyskaną wolność Ojczyzny, w miejsce przez Niemców podczas wojny światowej zabranego dzwonu, ofiarują parafjanie i dobrodzieje R. P. 1926.

Mniejszy dzwon nosi imię św. Stanisława Kostki. Na dzwonie znajduje się wizerunek tego świętego i pod nim napis: Św. Stanisławie, módl się za nami! Inny napis: Na podziękowanie P. Bogu za odzyskaną wolność Ojczyzny — ofiaruje Stanisław Mańczak, właśc. fabryki fajansu w Chodzieży R. P. 1926.

Pozatem znajduje się na obu dzwonach „Orzeł Polski“. — Tępy dzwonów „B i Cis“.

Jako chrześni występowali: burmistrz Mrówczyński; Tow. Robotników Kat. prezes Rąkczyński, Januchowski, Mielcarski, aptekarz; Szalińska M.; Bojarski Stefan, Bojarska Klara; Jankowska Joanna; Tow. Spiewu „Lutnia“; Maliszewski; Komisarz obwodowy Barlog; naczelnik stacji kol. Figas, Strychalski Wojciech; Naczelnik Poczty Różański, Plewa; Kierownik Szkoły Ondaerka,

Kreskowiak; Naczelnik Policji Nalewski, Adamski Józef; Nadleśniczy Wojcieszki, Kado Jakób; „Sokół“, prezes Wiśniewski, Ciesielski; Powstańcy Fredrych, Prukala; Inwalidzi Speier, Breitenbach Wojciech, Czajkowska, Redelbach, Chudzieński, Rabenda, Rohde Antoni, Neumann Roman, Mendelska, Wojciechowski, Karwowski Feliks, Jeske Andrzej, Jeskowa Andrzejowa, Remleinowa Katarzyna, Tomkowiak, Zwierzkowski, Szymański, Wysocka, Wierzbicki, Rzęski.

Robotnicy dominjalni: Poltowski, Knack, Kryza, Gośliński, Maciołek.

Redaktor „Dziennika Bydgoskiego“ Teška Jan.

Z POMORZA.

DĄBROWA CHELIŃSKA. (Uroczystość) Z inicjatywy prezesa Tow. Powstańców i Wojaków p. Semraua, obchodziła nasza wioska uroczystość gwiazdkową. Po obdarzeniu dzieci w szkole przez gwiazdora, zebrano się w lokalu p. Jankowiaka. P. Głiszczyński wygłosił śliczny wiersz okolicznościowy własnego utworu. Pod kierownictwem p. Krużyckiego, odegrano z powodzeniem dramat p. t.: „Gdy zabrzmią trąby Chrobrego...“

UNISŁAW. (Z życia Wojaków.) Miejsceowe Tow. Powstańców i Wojaków, złożyło ostatnio kilkakrotnie dowody swej żywotności. Po doskonale urządzonej gwiazdce i przedstawieniu amatorskim, zwołało Tow. swoje doroczne walne zebranie, na którym przeprowadzono wybory pod przewodnictwem p. rektora Głiszczyńskiego. Stary zarząd wybrano jednogłośnie na rok nowy. W skład zarządu wchodzi pp.: Klein Wł. prezes Majewski sekretarz. Romantowski skarbnik i dr. Watta-Skrzydlewski komendant.

KORNATOWO. (Nowe towarzystwo Pow. i Woj.) Z inicjatywy p. Piotra Wróblewskiego zawiązało się w Kornatowie tow. Powstańców i Wojaków do którego zapisało się 34 członków. W skład zarządu weszli: por. rez. Buczkowski jako prezes i komendant, p. Kalka Stanisław jako wiceprezes, p. Wiśniewski jako sekretarz, p. Leszczyński jako skarbnik, p. Mądzielski jako zast. komendanta i p. Kozłowski, jako referent oświatowy. Nowemu Towarzystwu Szczęść Boże!

GOLUB. Tow. Przemysłowe w Golubiu protestuje przeciw anonimowemu korespondentowi, który w „Głosie Pomorskim“ umieścił krytyczny artykuł przeciw burmistrzowi miasta Golubia. Tow. Przemysłowe wyraża zaufanie burmistrzowi i radzi autorem A. N. w przyszłości, lepiej informować się o stanie rzeczy.

PELPLIN. (Z Towarzystwa Polek.) Przeglądu swej rocznej działalności dokonało Tow. Polek na walnym zebraniu, odbytem w ub. tygodniu pod przewodnictwem p. Karczyńskiej. Ze sprawozdania sekretarki p. Drozdowskiej wynika, że w roku ub. odbyto 11 zebrań, na których wygłaszali wykłady ks. prof. Sosnowski red. Chmielewski i p. Karczyńska. Członków liczy Tow. 50. Według sprawozdania skarbniczki p. St. Reichówny, dochód wynosił: 669.30 zł., rozchód

592 zł. Uzupełniono zarząd wybrany w ub. roku. Skład zarządu jest obecnie następujący: pp.: Konstancja Karczyńska przewodnicząca Olimpija Reichówna zast. przew. Antonina Drozdowska sekretarka. Lucia Czaplewska zast. sekr. Stanisława Reichówna skarbniczka Walerja Germanówna zast. skarbn. Do sztabu wybrano pp.: Komorowska, Czaplewska, Wiśniewska, Pronobisównę Rybkowską i Sadowską.

Puck.

100 zł grzywny za zniewagę sądu. W dniu 28 zm. odbyła się przed miejsc. Sądem Ławniczym druga rozprawa karna przeciwko tuł. Niemcowi Pawłowi Vossowi. Przewodniczył p. sędzia Moczowski. Voss, jak wiadomo, w lecie ub. roku znieważył sąd wyrażeniem „Putziger Gericht, das ist kein Gericht, das ist ein Hokus-Pokus Lokal“. Sąd po przesłuchaniu świadków urzęd. sądowych pp. Belczewskiego i Muchlińskiego, oraz kupców: Brandta i Cohna uznał go winnym zniewagi i skazał na karę grzywny w kwocie 100 zł, względnie 10 dni więzienia, oraz na ponoszenie kosztów postępowania karnego. — Prokurator wniósł na 6 tygodni więzienia, sąd jednak uwzględnił okoliczności łagodzące, skazał go na grzywnę.

Osobiste. Dowódca Morskiego Dyonu Lotniczego p. plk. Leonków w ub. tygodniu wyjechał na urlop.

Czytelnicy „Dziennika Bydgoskiego“ miasta naszego i okolicy z wielkim oburzeniem przyjmują do wiadomości ohydne wybrki pism endeckich jak „Gazety Bydgoskiej“ i „Słowa Pomorskiego“ skierowane przeciwko „Dziennikowi Bydgoskiemu“, pismu, które tu na Kaszubach cieszy się nadzwyczajną popularnością i wielkim zaufaniem.

Czytelnicy nasi kampanją pism endeckich się nie przejmują gdyż wiedzą dokładnie, że pisma endeckie wszędzie bronią brudnych interesów również i na naszym gruncie, w związku ze sporem toczącym się pomiędzy Radą Miejską a Magistratem w sprawie pobrania prowizji przy zakupie motoru dla tuł. elektrowni przez jednego z tuł. wybitnych działaczy endeckich — organizatora Obozu Wielkiej Polski. Czytelnicy nasi tu na Kaszubach wiedzą, że „Dziennik Bydgoski“ jest jednym pismem broniącym interesów Pomorza i w każdym wypadku zwalcza nadużycia i zło jak i w tym wypadku. Endecy wszędzie sobie piwa nawarzą, którego następnie nie mogą wypić.

Kaszuba.

ZMARLI:

Ś. p. Weronika z Bertrandów Dankowska, w Witkowie.

Ś. p. Wincenty Ezelejewski cechmistrz rzeźniczy w Swarzędzu.

Ś. p. Weronika z Galasów Kościłaska w Poznaniu.

Ś. p. Apolonja Płoszyńska w Poznaniu.

Ś. p. Jan Janas w Poznaniu.

Ś. p. Marjan Śniegocki, w Gnieźnie.

Ś. p. Józef Zieliński, leśniczy państwowy z Drawsku.

Ś. p. Katarzyna z Brzeskich Dąbrowska w Rudaku.

Ś. p. Maciejowa ze Szmarzów Prądniska w Bieganowie.

Rozwój gospodarczy Kościerzyny.

Z Kościerzyny pisza nam:
W roku 1926, sanacja gospodarcza w naszym mieście, postąpiła szybszym tempem naprzód. W roku ubiegłym żadna placówka ważniejsza produkcyjna nie została zlikwidowana, a nawet powstało kilka pracowni rzemieślniczych, dwa poważniejsze składy białych, trzy składy z kapelusznymi, jeden dom spedycyjny i kilka drobniejszych placówek handlowych z rozmaitemi towarami. Domów mieszkalnych wykończono cztery: dwa kolejowe, jeden miejski, jeden prywatny. Jedynie pozostały nieuruchomione: tartak po Appelhagenie, i Kościerska fabryka mebli; stoja głucho, jak zapomniane cmentarzyska, zamiast gwaru, i pracy intensywnej, wydostają się z ubikacji tych ponure szumy wiatru, jakby zlorzeczyły i uragały swym właścicielom akcjonariuszom za ich próżniactwo, lekkomyślność i niedoświadczenie; gdyż brak na to usprawiedliwienia, bo rzemiosło w Kościerzynie rozwija się, zatem i przemysł większy ma rację bytu, dowodem jest wystawa przemysłowo-rzemieślnicza, urządzona w dniach 9, 10 i 11 października 1926 r. i na przyszłość ma rozwój zapewniony nawet przez to, że główna linia kolejowa będzie szła z Gdyni przez Kościerzynę w głąb

kraju, co poważnie wpłynie na wzrost naszego miasta.

W ubiegłym roku Bank Powiatowy, zlikwidował swój oddział handlowy, przez co złagodzyły się stosunki pomiędzy kupiectwem a władzami powiatowymi, gdyż wspomniany oddział handlowy, wyrządzał krzywdę miejscowemu kupiectwu, a nawet krajowi.

Natomiast Bank Ludowy, istniejący od roku 1902, który za czasów zaborczych przyczyniał się w wielkiej mierze do podtrzymywania szlachetnych uczuć polskich w miejscowym społeczeństwie, w roku ubiegłym poważnie rozwinął swą działalność, pod kierownictwem doświadczonych członków zarządu, ułatwiając kredyty rolnictwu, rzemiosłu, przemysłowi budowlanemu i fabrycznemu, przy redyskontach weksli i przekazów w walucie krajowej, zagranicznej i zakupie tychże z informacją wszelkich, jakich w Banku Lud. udzielała, wnioskować można, że panom członkom z zarządu, nie tylko leży na sercu rozwój Banku Ludowego, ale ogólny rozwój naszego miasta i gospodarki krajowej, za co należa się im szczerze słowa uznania, za gruntowne zrozumienie i poczucie obowiązku w obranym zawodzie.

Henryk Kiejzik, lat 19-cie skazany na śmierć.

Prezydent Rzeczypospolitej ułaskawił go.

Henryk Kiejzik lat 19, mieszkaniec wsi Dorówki gm. Postawskiej, tegoż powiatu, uprzednio niekarany, wyrokiem sądu doraźnego w Postawach, z dnia 28. bm. został skazany na karę śmierci za to że dnia 21. grudnia 1926 r. na drodze Daniłowicze — Postawy, koło wsi Męczeniaty, zaopatrwszy się w siekiere do napasli, po doprowadzeniu do nieprzytomności kilkakrotnymi u-

derzeniami tej siekiery po głowie Jankla Kuryckiego, z którym jechał na jednej furmance i który potem zmarł wskutek otrzymania ciężkiego uszkodzenia ciała, zabrał mu 112 zł. 53 gr. tj. za przestępstwo z art. 589 cz. 2 p. 1 i 5 K. k.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej, przychyłając się do prośby darował w drodze łaski życie Kiejzikowi.

Wielka afera wojskowa przed sądem w Toruniu.

VI. dzień rozprawy.

W sobotę ub. tygodnia zeznawał major Kulczkowski, który z tytułu swego urzędu został zawiadomiony, by był przy komisyjnym otwarciu lokalu i przy przeglądaniu pozostałych papierów. Gdy wszedł do pułk. Bokszanina, komendanta Obozu Ćwiczebnego, nowo mianowanego na miejsce pułk. Mierkowskiego, spotkał tam por. Zielińskiego i poprosił go o klucz od kasy. Lecz niestety klucz od kasy zaginął. Na Poligonie spotkał również kap. Swobodę i zdziwił się, że go tam wezwano, gdyż miał podejrzeń na niego.

Na pytanie czy zna kap. Swobodę, świadek powiada, że zna go dobrze i był poinformowany jak się świadek bawił i wiele wydawał pieniędzy po restauracjach. Nie raz wieczorem płacił oskarżony rachunki od 100 do 500 zł. Świadców na te okoliczności podać jednak nie może.

Na pytanie prokuratora Zolotnickiego wiele kosztowało kap. Swobodę wesele jego siostry, odpowiada, że słyszał o 20 tys. zł.

Następnie przesłuchano św. Serafina, elektromontera elektrowni na Poligonie, u którego kap. Swoboda już po wyjściu z więzienia był na zabawach z podoficerami z Poligonu.

W dniu spalania akt, gdy on stał przed komendą Obozu Ćwiczebnego, nadjechał na motocyklu kap. Swoboda, zatrzymał się koło niego i kazał mu obejrzeć zepsuty motocykl, sam zaś udał się w kierunku kancelarii. Na pytanie przewodniczącego jak długo kap. Swoboda był w kancelarii, świadek odpowiada, że najwyżej 15 sekund.

Por. Karwański zeznaje, że razem byli po spalaniu akt w kancelarii i że kap. Swoboda namówił go do ucieczki. Natomiast kap. Swoboda twierdzi, że w kancelarii nie był, bo go por. Karwański nie wpuścił, i o spalaniu akt nic nie wiedział. Serafin zeznaje dalej, że w 10 minut naprawił motocykl i przyjechał do restauracji gdzie zaprosił go na piwo. Św. na sprostowanie kap. Swobody, zmieniał także w tym duchu i swoje zeznanie.

Na pytania — jak długo trwała zabawa i kto na niej był odpowiada, że trwała do rana, a byli na niej oficerowie i podoficerowie Poligonu i osoby cywilne.

Cysewski, plutonowy, kierownik kancelarii komendy Obozu Ćwiczebnego, zeznaje, że Karwański przyszedł w kwietniu. O oddawaniu jakichkolwiek akt por. Karwańskiemu przez kapit. Swobodę świadkowi nic nie wiadomo. Co do nadesłanych 112 miliardów przez D. O. K. IV. na wyżynienie dwóch dywizjonów, to dowiedział się o tem dopiero wtedy, gdy zaczęły z tamtego D. O. K. przychodzić napomnienia, których było trzy lub cztery.

Rozliczenie z tych pieniędzy przyniósł mu plutonowy Szych, ponieważ jednak nie było żadnych załączników, na które się tam powoływano, rozliczenia tego nie wysłał, lecz zwrócił z powrotem do Komisji Gospodarczej. Wkrótce przyszedł do niego kap. Swoboda z wymówkami, dla czego rozliczenia nie odesłał, a gdy mu wytłomaczył, że bez załączników nie wysłał, powiedział, że sam to uczyni.

Szych, kierownik kancelarii Kom. Gospodarczej powiada, że książek nie prowadzono, tylko wszystkie dochody i wydatki spisywano na zwykłych arkuszach. Wykłady drobne świadek sam uskutecznił. Oddawania formalnego, agend Komisji Gospodarczej Karwańskiemu,

nie było. Raz mówił mu kap. Swoboda, by zrobił wyciągi z książek, ale zestawienie ogólne nigdy gotowe nie było. O nadesłanych 112 miliardach marek nic nie wiedział i żadnych rozliczeń, ani też kwitów wydatkowych z kwoty tej nigdy mu nie przedkładano. O tej sumie dowiedział się dopiero wtedy, kiedy zaczęły wpływać urgensy. W czasie spalania akt na urlopie, zastępował go Lewandowski.

Prokurator: — „Jak wyciągi zapisywali przychody i rozchody?“

Świadek: — „Na arkuszach“.

Prokurator: — „A dla czego nie w książkach?“

Świadek: — „Bo książki były u introligatora“.

„Panie Swoboda — powiada prokurator — a może i w 4 pułku lotniczym były książki u introligatora, bo i tam pan prowadził rachunki tylko na arkuszach?“ Kap. Swoboda odpowiada, że tam była jego wina.

Zeznaje plutonowy Orlikowski, prawa ręka kap. Swobody w zamawianiu apro wizacji i w wypłatach za dostarczone produkty dostawcom. Upreżmość jego była tak daleko posunięta wobec dostawców, że o ile się coś komuś należało przeznaczoną kwotę sam podejmował, i by nie trudzić dostawców zanosił pieniądze im do domu. Krytycznej nocy z 19 na 20 maja miał mieć dyżur w kancelarii, ale tam nie był, bo zostawił w zastępstwie żołnierza, który całą noc spał i nawet nie słyszał, jak kap. Swoboda z por. Karwańskim o godz. drugiej w nocy wyjeżdżali.

Świadek wiedział o 112 miliardach — mówił mu o tem kap. Swoboda, że będą z tej kwoty wypłacać. Świadek robił już rozliczenie z tych pieniędzy, ostatniej jednak rubryki i sumy nie wypełnił. Pozostawił to do wypełnienia kapitanowi Swobodzie. Rozliczenie to kap. mu zwrócił i kazał jeszcze raz przepisać. (Rozliczenie spomniane znalazł w biurku Lewandowskiego, na którym ręka kap. Swobody jest dopisanych kilka cyfr na 4.000 zł.)

Przewodniczący: — „Po co zwrócił panu to rozliczenie?“

Świadek: — „Nie wiem“.

Przewodniczący: — „A po co pan cyfry, które były na dole wypełnione ręką kapitana, na nowym arkuszu wpisał jako pierwszą pozycję na górze?“

Świadek: — „Widocznie tak mi polecił pan kapitan“.

Przewodniczący: — Czy brał pan udział u Serafina w zabawie po wyjściu z więzienia pana Swobody

Świadek: — „Tak, ale bardzo krótko — tam byłem tylko około dwóch godzin. „To może pan Swoboda jest także i pańskim chrześnym ojcem?“

Po konfrontacji świadka Lewandowskiego, którego nie zaprzyszędono, że świadkiem Samomasiejem, prokurator stawia wniosek o aresztowanie świadka Lewandowskiego, spisania protokołu i odesłanie go prokuraturze cywilnej, jako podejrzanego o złożenie fałszywych zeznań. Sąd spisał protokół z Lewandowskiego, celem przesłania go prokuraturze cywilnej natomiast odmówił aresztowania świadka.

Na wniosek prokuratora powołano cały szereg nowych świadków i by dać czas obronie przejrzenia akt, rozprawę przerwano do 4 lutego do godziny 9 rano.

Kupujcie losy
loterii na rozbudowę kościoła
w Solcu Kujawskim.

Po 1 zł. do nabycia w eksp. Dziennika Bydgoskiego.

Zabezpieczenie kredytu na ruchomościach.

Na żądanie licznych kół zainteresowanych Ministerstwo Skarbu dając do ułatwienia stosunków kredytowych szczególnie z zagranicą zdecydowało się podjąć inicjatywę wprowadzenia nieznanego u nas instytucji kredytu zabezpieczonego zastawem rzeczy ruchomych dłużnika. Odnosny projekt został już rozesłany organizacjom gospodarczym dla wydania opinii. Projekt ten przewiduje możliwość zaciągania pożyczek z zabezpieczonych zastawem (pozostałcem w rekach dłużnika) przez przedsiębiorstwa handlowe, którym obrotowi osiada pewne minimalne kwoty, przeważnie wierzycielności takie winny ulec ujawnieniu w rejestrze firmowym dłużnika. Specjalne przepisy przewidują możliwość ustanowienia prawa zastawu rzeczy zbiorowych (składy towarów) jak również dają możliwość dłużnikowi (z odpowiednim zabezpieczeniem praw wierzyciela) dysponowania zastawionym towarem dla przeróbki względnie dla odsprzedaży. Ostateczne ustalenie projektu ustawy przewidywane jest po uzyskaniu opinii sfer zainteresowanych, a więc w miesiącu lutym br. Projekt przedłożyć można w Sekretariacie Związku Towarzystw Kupieckich w Bydgoszczy, dokąd prosimy przelać ewentualne uwagi najpóźniej do dnia 5 lutego br.

Nieudzielenie informacji o stanie kont czekowych w Poczтовой Kasie Oszczędności.

Dyrekcja P. K. O., oddział poznański zawiadamia, że zgodnie z zarządzeniem Centrali P. K. O. w Warszawie z dnia 10 bm. znosi się wszelkie informacje o stanie kont czekowych, poczynając od dnia 1-go lutego. br.

Właściciele kont winni dysponować tylko na podstawie ostatnich wyciągów kontowych.

Miasta wielkopolskie przeciw ustawie samorządowej.

W ub. sobotę odbyło się w Poznaniu zebranie Koła Miast Wielkopolskich, przy wielkim współudziale senatorów i posłów, ażeby zająć stanowisko w sprawie projektu ustawy samorządowej, która przeszła w drukiem czytaniu w sejmowej komisji administracyjnej. Projekt ten nie liczy się absolutnie z życiem zachodnich miast polskich. W wyniku obszernej dyskusji, która się wywiązała, uchwalono dążyć do rekonstrukcji projektu nowej ustawy o samorządzie miejskim. Obecnie na zebraniu posłowie do Sejmu oświadczyli, że wszyscy posłowie ziem zachodnich postanowili współdziałać na terenie Sejmu nad taką zmianą treści ustawy samorządowej, która nie kępowała dalszego rozwoju naszego samorządu miejskiego. O ileby starania te nie osiągnęły celu, posłowie ziem zachodnich dążyć będą do wydzielenia ziem zachodnich z pod działania nowej ustawy względnie do obalenia całej ustawy. Komitet porozumiewawczy posłów ziem zachodnich będzie w stałym kontakcie z zarządem Związku Kół Miast Wielkopolski i Pomorza.

Projekt Rady Samorządowej

bliski urzeczywistnienia.

Warszawa, 1. 2. (Tel. wł.) Wczoraj Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przelało do Prezydium Rady Ministrów projekt dekretu o utworzeniu Rady Samorządowej, złożonej z przedstawicieli organizacji samorządowych.

Rada Samorządowa w pierwszej linii powołana będzie do wydawania opinii w sprawach, związanych z życiem samorządów.

Matka Boska Gromniczna.

(Z notatek Z. Glogera.)

Najwyższą część oddawali Polacy zdawać na Najświętszej Marji Pannie. Szczególniejsze nabożeństwo miał do Niej Bolesław Krzywousty, także Władysław Łokietek i prawie wszyscy królowie z wyjątkiem chyba Sasów i Stanisława Augusta. Jak piątek Panu Jezusowi, tak sobota poświęconą była Matce Boskiej, a w dniu tym we wszystkich domach staropolskich zapalano światło przed Jej obrazem. Wszystkie święta Bogarodzicy obchodził naród uroczysto, tak Jej Oczyszczenie, jak Zwiastowanie. Wniebowzięcie, Narodzenie i Niepokalane Poczęcie. Święto Wniebowzięcia nosi nazwę Matki Boskiej Zielnej; Narodzenie ma miano Siennego, zaś pierwsze w porządku kalendarzowym Oczyszczenie, najuroczystej ze wszystkich obchodzone, nazywa się Matką Boską Gromniczną. W kościele bowiem, jak wiadomo, w dniu tym poświęcano świece woskowe, zwane gromnicami, które przytomni trzymali w kościele w czasie nabożeństwa. Świece te zapalano w czasie burzy i gromów, jako ochronę od niebezpieczeństwa, a przedewszystkiem jako znak gotowości na

śmierć. Zwykle wisiały na ścianie, nad łóżkiem każdego pobożnego katolika, przypominając mu, aby każdej chwili do zgonu był przygotowanym. Dawano je też konającym do rąk, aby skonanie mieli lżejsze i zły duch nie miał do nich przystępu. Komu w czasie procesji zgasała gromnica w rękę, bez wiatru, uważano to dla niego za złą wróżbę.

Okolo dnia Najświętszej Panny Gromnicznej włóczyły się po lasach i polach wilki stadami, na które polowano, wyjeżdżając saniami z prosiakiem, nie bez wielkiego niebezpieczeństwa. Bywały wypadki, że zwabione kwikiem prosięcia, wilki goniły sanie i myśliwców aż na podwórzec dworski.

Do dnia Matki Boskiej Gromnicznej odnoszą się następujące przysłowia i prognozy:

Gromnica — zimy połowica,
Gdy na Gromnicę roztaje,
Rzadkie będą urodzaje.
Gdy na Gromnicę z dachu ciecie —
Zima się jeszcze przewlecie.
Gdy słońce świeci jasno na Gromnicę,
To przyjdą większe mrozy i śnieżyce.

Idzie z gromnicą Boża Matka...

Gdzie nasza polska, wolna chatka...
Idzie z gromnicą Boża Matka —
I znaczy krzyżem domu próg
Aby tu czuwał dobry Bóg!...

Oświećla zbladłe w bólu twarze,
Hej zapomniane gdzieś cmentarze
Zasnuwa Polskę w kojną przedzę...
Ten trud codzienny, szarą nędzę...

Serca bratniego czujesz bicie...
Jakieś znośniejsze zda się życie,
Jakaś nadzieja płonie w łonie, —
Brat bratu z wiarą daje dłonie.

Słońcem się snują krwawe drogi...
Wnet się zciszą chytne wrogi...
Będzie bezpieczny dziś ten próg
Bo nad nim czuwa Polski Bóg.

Stanisław Boruń (Warta.)

PROGRAM W KINACH.

— „Złodziej z Bagdadu”. Dziś kino „Kriстал” występuje z niezwyklej premierą, pełną czaru wschodniego i blasku pałaców maharadzów. Akcja obrazu pod powyższym tytułem rozgrywa się w słoneczne dni i cudowne noce księżycowe w murach pięknego Bagdadu w czasach minionych stuleci. Ot, złodziej i próżniak bagdadzki wybrał się po skarby do pałacu możnego kalifa a wnosi stamtąd jego córkę, księżniczkę. Zanim jednak uskutečnił swój zamiar, przeżywał bohater wiele groźnych sytuacji. Obraz o wielkim nakładzie kosztów, wykonany został z pietyzmem dla obyczajów wschodnich, ze wszystkimi szczegółami przepychu pałaców, charakteru budowl, ubiorów, postaci i typów wschodnich. Złodziejem, Achmetem, jest słynny aktor filmowy, Douglas Fairbanks, który temperamentem, zręcznością i wogóle grą artystyczną w tej roli, zachwyca publiczność wszędzie, gdziekolwiek obraz ten się ukaże.

— Kino „Nowości”. Dziś nieodwołalnie ostatni dzień wyświetla się wielką tragedję cyrkową „Maciste w klatce lwów”. W środę wchodzi na ekran dawno oczekiwany, wstrząsający dramat z życia arystokracji rosyjskiej przed i po rewolucji p. t. „Pożar serc”, przedstawiający tragedję rodzinną b. namiestnika Kaukazu, hr. Woroncowa-Daszkowa, osnutą na tle prawdziwych zdarzeń. Obok znakomitej gry artystów, reżyserja i wystawa są tak świetne, że nic więcej lepszego nie można się spodziewać. Film ten cieszył się w Wiedniu, Paryżu, Warszawie kolosalnym powodzeniem, gdyż odznacza się wspaniałym kolorytem naturalistycznych zdjęć wśród wielkiego przepychu, dekoracji, oświetlających scen, z udziałem najpiękniejszych kobiet Paryża.

KRONIKA POLICYJNA.

— **Kradzież w „Zróżle kolejarzy”.** Do restauracji „Zróżle kolejarzy” (Hetmańska 14) przybył jakiś opryszek i podczas zamykania lokalu schował się za portjerę. W nocy skradł on pewną ilość butelek likierów, papierosy, cygara, oraz towary kolonjalne.

— **Do składu kolonjalnego Jana Bochnickiego** (Blonie 22.) zakradł się złodziej za pomocą dobranego klucza i skradł gotówkę 200 złotych, oraz towary kolonjalne.

— **Kradzież rur ołowianych.** Właścicielka domu nr. 164 przy ul. Gdańskiej p. Filipowa, doniosła policji o kradzieży rur ołowianych z ustępu.

— **A jednak sprzedają fałszowane mleko.** Woznicę, rozwożące mleko z firmy Dom Szwajcarski schwyłano na gorącym uczynku, gdy dolewał wodę do mleka. Podjechał on rano o godz. 6, pod zbiornik wody na ul. Marcinkowskiego i tam został schwytyany.

— **Kradzież wieprza.** Nocy ub. włamali się złodzieje do chlewa gospodarza Kępińskiego Stanisława w Pawłównie i skradli mu jednego wieprza tuczonego, którego na miejscu zabili.

— **Nieudale samobójstwo.** Wczoraj skończył do Brdy obok ulicy Hermana Frankgo w celach samobójczych 34-letni Ernest Steigert, krawiec z zawodu, zam. w Łodzi przy ul. Andrzeja nr. 52. Za Steigertem rzucił się do wody p. Stefan Jabłoński z Bydgoszczy. Hermana Frankgo, który wydobył go z wody i po doprowadzeniu do przytomności oddał w ręce policji.

— **Zawiało go.** W niedzielę wieczorem znaleziono na ulicy Podgórnej leżącego na bruku nieprzytomnego mężczyznę. Wezwane pogotowie ratunkowe odstawilo go do lecznicy miejskiej gdzie okazało się, że jest to pijany osobnik, wobec czego odstawiono go do aresztu policyjnego celem wytrzeźwienia. Jest to Antoni B. Prosił on pp. policjantów by nie podawali jego nazwiska do prasy.

— **Kradzież masła.** Na Starym Rynku podczas targu, gospodarzowi Bronisławowi Milewskiemu z Czarza skradziono 10 funtów masła. Kradzieży tej miał dokonać jakiś „kupiec”.

— **Ujęcie złodzieja.** Za kradzież wędlin u rzeźnika Hillera (Seradzka 1) aresztowany został Fryderyk Linaberag, zam. przy ul. Fordońskiej 88.

— **Za kradzieżą zegarka kieszonkowego** podczas zabawy w sali Patzera przytrzymano pewnego osobnika, który opuszczał już lokal.

— **Policja aresztowała 2 włóczęgów, 2 złodziei i osobnika poszukiwanego przez policję i 2 kobiety za uprawianie tajnego nierządu zarobkowego.**

Wesoły kącik.

Ze Sejmu.

Na galerji Sejmu rozmawia dwóch lingwistów, po dłuższym przysłuchiwaniu się obradom sejmowym:

— Jakby tu nazwać tak prawdziwie po polsku ten nasz polski parlament?

— Ja myślę, że najlepszą będzie nazwa, zawierająca charakterystykę: **gada męt.**

Przy kasie teatralnej.

— Daj mi pani biletu na ostatnie miejsce w parteru.

— Proszę...

— A czy un jest z przesadką?...

W redakcji.

— Otóż pańskich wierszy nie będziemy drukować, jakiś dziwny jest w nich chłód...

— Mój Boże, a ja się tak nad niemi pociełem.

KALENDARZYK TEATRALNY.

orek 1. 2. **Uciekla mi przepióreczka.**
oda 2. 2. g. 4 pp. **Lalka** (ceny zmniejszone).
oda 2. 2. g. 8 w. **Pociąg — widmo**
wartek 3. 2. **Gri - Gri** (ceny zmniejszone).

Korzystajcie

Wielka wyprzedaż posezonowa

także na raty!

Ubrania - Płaszcz damskie i męskie - Ubranka - Płaszczyki

Sprzedają za każdą możliwą cenę! Stałym klientom bez wpłaty.

LUCJAN SZULC, BYDGOSZCZ

ul. Jana Kazimierza 2.

Zawiadomienie.

2277

Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić, że z dniem dzisiejszym przy ul. Gdańskiej 19 urządziłem skład wystawowy reprezentowanych na Bydgoszcz z okolicą i Pomorze samochodów wszechświatowej sławy **FIAT, MINERVA i CHENARD & WALCKER.**

Polecam najnowsze modele po znacznie niższych cenach na dogodnych warunkach spłaty. Stałe na składzie: Części zapasowe, akcesoria i pneumatyki FIRESTON i MICHELIN. — Okazyjnie używane samochody rozmaitych fabrykatów stałe na składzie. — Specjalny warsztat reparacyjny.

Zapewniając fachową i sumienną obsługę, proszę o łaskawe uwzględnienie mego przedsiębiorstwa. — Z poważaniem

K. S. AUTO właśc. Kazimierz Śmigielski **UL. GDAŃSKA 19**
BYDGOSZCZ Telefon nr.: 1274 - prywatnie 815.

Konkurs.

Pomorski Urząd Wojewódzki ogłasza konkurs na obsadzenie stanowiska **praktykanta technicznego II kategorii**

z wynagrodzeniem miesięcznym według XI grupy uposażeniowej w Państwowym Urzędzie Budownictwa Meljoracyjnego w Tezewie.

Od kandydatów wymaga się ukończenia z dobrym wynikiem kursu mierniczo meljoracyjnego w Państwowej Szkole Budowlanej; pożądana jest również kilkoletnia praktyka w zakresie meljoracji rolnej. Wnioski składane należy w **Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim - Wydział Przejrzalny w Toruniu do dnia 15 lutego 1927 r.** Do wniosku należy dołączyć oryginalne wzgl. uwierzytelnione odpisy świadectw szkolnych, metrykę urodzenia, poświadczenie obywatelstwa, świadectwo moralności i poświadczenie z dotychczasowej praktyki. (1429)

Toruń, dnia 15 stycznia 1927 r.

Wojewoda

(—) w z. Dr. Seydlitz

W piątek, dnia 4 lutego o godzinie 11-tej rano odbędzie się w firmie

Tow. Standard Nobel Bydgoszcz ul. Promenada 27, dobrowolna licytacja

9 samochodów używanych marki Ford, z których 3 mają karoserję otwartą, reszta zaś są karetki (1992)

Przetarg przymusowy.

Dnia 15 lutego 1927 r. o godz. 11-tej przed poł. będę sprzedawał w Trzeboniu, pow. wyrzyski w drodze publicznego przetargu za gotówkę najwięcej dającym następujące przedmioty, jak:

konie, powózki, kredens, kanapy, fotele, szafy, obrazy oraz wiele innych przedmiotów. Wopiński, sekretarz przy Sądzie Pow. w Łobżenicy.

Licytacja masy upadłościowej.

W czwartek dnia 3. lutego 1927. o godz. 11-tej przedpoł. sprzedawać będę w Bydgoszczy Nad Portem 2. najwięcej dającemu za gotówkę całkowitą masę upadłościową firmy **Wawrzyn Piechocki Wypożyczalnia Samochodów**. Mianowicie:

Całkowite urządzenie biurowe, szafa do pieniędzy, 6 autobusów rozobr., 4 karetki fordowskie, (2 rozobr.) 4 Fordy rozobr., 1 kompl. urządzenie wulkanizacyjne, 1 zbiornik do benzyny żel. okrągły pojemn. 24000 litr., różne części zapasowe do Fordów jak głowice, tłoki, dyferencjały, dynamówki, mosty tylne, koła rozpedowe z skrzynkami biegów, koła, obręcze, lampy samech, zbiorniki, dźwignie i. w. i. urządzenie warsztatowe jak śrobsztak z stołem żelaznym, stoły, szafy, regały, kozły, skrzynie, wiadra, piece, koks, 103 używanych opon, 60 cętek uszkodzon, karoserje i podwozia oraz stare żelazo i blacha. Urządzenie mieszkaniowe jak stoliki, garn. trzciniowe, szafa, szafonierka, łóżka z materac., garceroby firany, szafka lodowa, wanna cyn, lampy elektr. garnki kamienne i w. i.

Do obejrzenia 1/2 godziny przed licytacją. Michał Piechowiak, zaprzys. Licytator i taksator, Bydgoszcz, ul. Długa 8, Telefon 1651.

Pierwszorzędny

sprzet radiowy

po cenach najniższych poleca

„Radio i Elektrotechnika“

Alojzy Głyda i Ska 2010 Bydgoszcz

ul. Gdańska 158. Tel. 738

Największy wybór w aparatach i głośnikach.

Hafty wszelkiego rodzaju motywy siatkowe (filet) do firan, kap, bielizny oraz haftowanie sukien wykonuje się artystycznie na zamówienie. — Adres: Paderewskiego 33, III ptr.

LUKULLUSA specjalne karmelki na kaszel i chrypkę

tylko z naszą firmą i z czerwonym krzyżem w torebkach po 30 gr. — poleca

„LUKULLUS“ - fabryka cukrów i czekolady Bydgoszcz, Poznańska 28. Tel. 1670.

— korzystny artykuł na dalszą sprzedaż. —

Masiona konieczyny

czerwonej, białej i zielonej, ostatniego zboru, oraz dobry **jęczmień** browarni **stroch „Victoria“** i zielony **kupuje po najwyższych cenach** dziennych.

Próbki i oferty uprasza (G 267)

Eugen Goldschmidt, Gdańsk, Breitgasse 17.

Poszukujemy kupna

motoru ropowego 15-30 K. M.

używanego lecz w bardzo dobrym stanie.

Zgłoszenia do f-my (210)

J. M. Wendisch Sukc. S. A. Toruń.

Samochód

6-cio osobowy, kryty, (Torpedo) fabryki „Adler”, w dobrym stanie, z powodu nabycia większego samochodu **tanie na sprzedaż**. Każdej chwili do obejrzenia — Zgłoszenia skierowywać: „UNIA”, Zjednoczone Fabryki Maszyn Tow. Akc. dawn. C. Blumwe i Syn, Bydgoszcz. (2226)

Ważne dla Torunia!

Filja „Dziennika Bydgoskiego” Toruń, ulica Mostowa nr. 17.

przyjmnie przedpłatę na „Dziennik Bydgoski” ogłoszenia, druki i wszelkie prace wchodzące w zakres introligatorstwa. (1853)

Agentury „Dziennika Bydgoskiego” w Toruniu:

W Śródmieściu:

- p. Rejmoniak, ul. Warszawska 8, skład towarów kolonialnych
- p. Rogowski, ul. Warszawska 16
- p. Habich, ul. Prosta 35, skład papieru
- Salon fryzjerski, koszary 63. pp.

Przedmieście Bydgoskie:

- p. Szulc, ul. Mickiewicza 59, skład papieru
- p. Rzepka, ul. Mickiewicza 92, skład wyrobów
- p. Kamiński, ul. Sienkiewicza 29, skład kolonialny.

Przedmieście Mokre:

- p. Łanicka Z., Wodna 29
- p. Gębarski, Jana Albrechta 3, skład kolonialny
- p. Kamiński Dominik, ul. Kościuszki 77.

Podgórz:

- p. Kruszyński, ul. Główna 12, księgarnia
- p. Leser M., ul. Parkowa 27, skład kolonialny
- Rudak, Spółdzielnia Centralnej Szkoły Strzelniczej.

Przyjmują również abonament „Dziennika Bydgoskiego” na miesiąc lutego odbierać można nasze pismo w filiji o godz. 15. — w agenturach o godz. 16-tej.

Jelita środkowe wołowe i wieprzowe. Schulz. ul. Dworcowa nr. 13d. Tel. 282 (28500)

Pulowery jaczki, palt, bluzki, kamizelki, reformy wełniane i jedwabne, damskie, męskie i dziecięce sprzedaje się po niebywale niskich cenach F 1093 Stary Rynek 27.

Fortepjany pianina stroje, naprawiam i odnawiam. Dostarczam orkiestry na śluby, zabawy domowe i towarzyskie po niskich cenach. Paweł Wicherek, stroiciel fortepianów, ul. Grodzka 16 róg Mostowej. Tel. 273. (2266)

W środę, 2 lutego br. **wieprzowe nogi i świeże kiszki** Restauracja „Pod Lipą” R. Jahnke. F-1038

Zakup i sprzedaż złota, srebra oraz wszelkich artykułów w ten zakres 3492] wchodzących.

Henryk Kaszubowski zakład zegarm. - złotniczy Długa nr. 26.

POSADY WOLNE

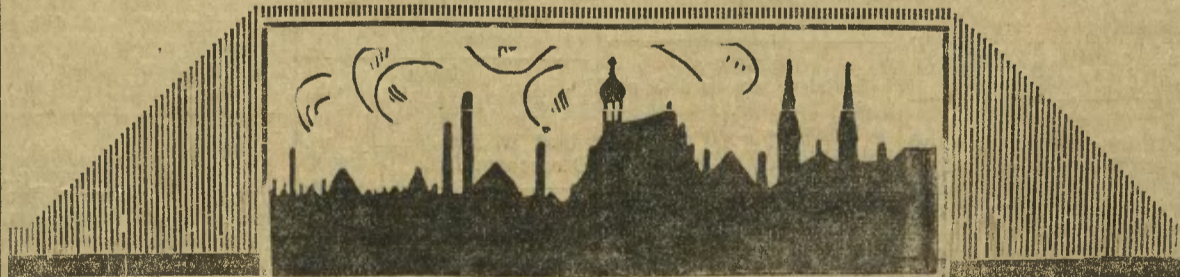
Książkowego zbożowca 2229

na stanowisko członka Zarządu poszukuje Spółdzielnia „ROLNIK” w Szubinie.

Do pierwszorzędnej restauracji **poszukuje kuchmistrza** który ma obić kuchnię na własny rachunek. Do objęcia potrzeba 1000 zł. Umowa według ugody. Zgł do Dz. Bydg. pod „Nr. 100 Poczta”. (2243)

Uczeń

do biura handlowego poważnej firmy miejskiej poszukiwany. Warunki: dobre wykształcenie szkolne i ładny charakter piśma. Wyczerpujące zgłoszenia uprasza się do Dz. Bydg. pod „Uczeń 20”. (1975)

BYDGOSZCZ

w okresie przedwojennym była ostoją haka-tyzmu a jedynym pionierem polskości był

Dziennik Bydgoski

który, jako najpoczytniejsze pismo w Bydgoszczy i okręgu nadnoteckim rozchodzi się po całej Polsce (a zwłaszcza w Wielkopolsce i na Pomorzu), rozsyłany jest do 500 poczt, z których każda dostarcza to pismo przeciętnie 3-5 miejscowościom w kraju.

Nakład 34 000 egzemplarzy

Ogłaszającym się przynosi „Dziennik Bydgoski” **wielkie korzyści.**

Drukarnia Bydgoska

(Wydawnictwo Dziennika Bydgoskiego)

Poznańska 30 Telefon 315

wykonuje

wszelkie prace drukarskie

jak dzieła, broszury, afisze, tygodniki, cenniki, listy, koperty, rachunki, sygnatury, zaproszenia, programy i wszelkie druki dla urzędów szybko, starannie i po cenach umiarkowanych

Własna introligatornia

fabrykuje kajety, nskutecznie oprawę książek, wszelkiego rodzaju oraz wykonuje wszelkie prace w zakres introligatorstwa wchodzące

Baczność! **Dziś wielki** **Baczność!**
Wieczór rodzinny
 nogi wieprzowe, flaki, połączony codz. z Dancingiem.
 Zaprasza **Józef Kaube — IV. Służa.**

Konkurs.
 Magistrat miasta Wągrowca poszukuje dzielnego, sumiennego i trzeźwego **sekretarza miejskiego.**
 Od kandydata wymaga się dłuższą praktykę samorządową, dokładną znajomość gospodarki miejskiej, wszystkich obowiązujących ustaw, a szczególnie podatkowych i budżetowych.
 Magistrat administruje Miejskie Gimnazjum Żeńskie, Miejską Kasę Oszczędności, Elektrownię i Rzeźnię.
 Zgłaszanie się kandydatów nie odpowiadających powyższemu wymogom jest bezcelowe.
 Przy równych kwalifikacjach pierwszeństwo mają inwalidzi wojenni. (2324)
Wągrowiec, dnia 29 stycznia 1927 r.
Magistrat.
 (—) Kuchczyński.

Przetarg przymusowy.
 W piątek, dnia 4 lutego 1927 r. o godz. 10-tej przed południem sprzedawane będą przy ulicy Fordońskiej nr. 41 w firmie „Oswa” najczęściej dającym za natychmiastową zapłatą następujące przedmioty:
103 cbm. drzewa brzożowego
 Powyższe przedmioty można obejrzeć godzinę przed licytacją. (2332)
 Bydgoszcz, dnia 31 stycznia 1927 r.
Oddział Egzekucyjny
 przy Magistracie miasta Bydgoszczy.

Ajencja Wschodnia
Bydgoszcz
 ul. Sniadeckich 13/14
 telefony 12-82 i 7-85
Wiasna służba gospodarcza
 dla banków i instytucji finansowych, miejskich i powiatowych kas oszczędności
 podaje
 notowania dewizowe i walutowe giełd pieniężnych krajowych i zagranicznych dla młynów, domów zbożowych i t. p., notowania giełd zbożowych w Poznaniu, Warszawie, Gdańsku, Berlinie, Hamburgu, Nowym Yorku, Chicago.
 Notowania giełd bydlęcych.
 Wszystkie notowania w pół godziny po zamknięciu giełd.
 Własne wydawnictwo „Codzienne Wiadomości Ekonomiczne”
 Informacji i wyjaśnień co do warunków abonamentu udziela się pisemnie i telefonicznie. (2341)

Polecamy
do natychmiastowej dostawy po cenach oryginalnych:
 wypielacze Dryg. „Hexe”
 „ „ „Pflanzenhilfe“ (Hey)
 „ „ „Siedersleben-Saxonia“
 „ „ „Dehne“ 2346
 Na życzenie służymy chętnie odwrotnie najkorzystniejszą ofertą.
Adolf Krause & Co. T. z o. p.
Toruń-Mokre Tel. 646

Stuńce
 alpakome
 hebanome
 aluminjome
 poleca
F. Xroski
 Gdańska 7.

Węgiel
 górnośląski
 Ja, mam na składzie i dostawiam w dom. (3402)
Bross
 ul. Grunwaldzka 17

UZYWAJ GRANULKI RUSZYANA!

KASZLU DUSZNOŚCI I CHRYPKI
 WIEKSZA FABRYKA FARB MALARSKICH I CHEMICZNYCH w Kongresówce poszukuje **przedstawiciela** na Poznańskie i Pomorze. Oferty tylko z referencjami prosimy składać: **Zakłady Przemysłowe Jan Krause, Łódź, Andrzejka 24.** (2156)

Państwowe Nadleśnictwo Bydgoszcz
 sprzeda w dniu 10 lutego 1927 r. o godzinie 9.30 przed południem w lokalu Rezerwy Kupieckiej w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 25, przez licytację (2323)
około 150 m³ budulku sosn. II-IV kl.
617 sztuk dragów telegraficznych
oraz 1500 mp. opału sosnowego
 z leśnictw: Stryżek, Bielice, Przyjezierze i Lochowo. Płacić należy rendantowi obecnemu przy sprzedaży.

Przetarg.
Warszawska Dyrekcja Dróg Wodnych, Wydział Dolnej Wisły w Toruniu, ogłasza niniejszem przetarg na dostawę, względnie budowę parostatku przewoźnego przez Wisłę o silnej budowie kadłuba, systemu lodolamacza
 Wymagana maszyna parowa z kondensacją o sile 120 K. M., kocioł parowy, płomiennorurkowy, uruchomienie zapomocą propellera, szybkość statku około 12 km. godz., zagłębienie przy pełnym obciążeniu 0,7 m., kajuta dla 4 osób za ogł., oraz osobna ogólna kajuta dla osób przewożonych z ławkami drewnianymi.
 Termin składania ofert do Wydziału Dolnej Wisły w Toruniu, ul. Bydgoska 22 do dnia 15 marca 1927 r., t. j. do dnia otwarcia ofert, godzina 2.
 Przyjęcie oferty zastrzeżone jest Ministerstwu Robót Publicznych.
 Szczegółowych wyjaśnień, co do warunków przetargu, jak i warunków technicznych udziela Oddział Maszynowy Wydziału Dolnej Wisły Toruń, ul. Bydgoska 22. (2325)

Podróżującego
 z branży drogerijnej, na artykuły farmaceutyczne, na były zabór pruski, bieglego w obecnym z klientelą, z dobrymi świadectwami, władającego językami polskim i niemieckim w słowie i piśmie **poszukujemy.**
 Panowie, którzy mają zastępstwo na artykuły techniczne lub inne, o ile nie konkurencyjne, mogą również składać oferty.
 Oferty z odpisem świadectw i podaniem referencji uprasza
Chemiczna Fabryka „Donatol”
 Wąbrzeźno (Pomorze). (2313)

Koncesje
 wszelkie monopolowe załatwia rzeczowo i skutecznie, obrońca prywatny J. Wojciechowski, b. referent spraw karnych Urzędu Akcyzowego. Bydgoszcz, ul. Dworcowa 53. (334)

POLECENIA
Lece
 skutecznie wyłącznie ziołami zagranicznymi jak i krajowymi, choroby zastarzałe, liszaje, suchoty, weneryczne, kobiece i wiele innych chorób, przeważnie które ciężko się leczy, wyrabiam z ziół specjalnie wina wzmacniające organizm i płuća. Antoni Bogacki, Bydgoszcz, Św. Trójcy 30. Przyjmuje od 10-12 i od 3-4. (2255)

Karbowanie plisowanie
 w deseniach najnowszych wykonuje szybko i po cenach najniższych. Plisownia sukien damskich, ul. Gdańska 58, Sniadeckich nr. 24, przy Placu Piastowskim, ul. Dworcowa nr. 95a, Jagiellońska 4, skład kapel., Garbary 18. Materiał może być pocztą przesyłany. (2294)

Najtańsze
 obuwie wszelkiego rodzaju (wyrób własny) oraz reperacje obuwia poleca Wypniewski, Plac Poznański 12, narożnik Kościuskiego. (2313)

Najtańcej
 zakupisz śniegowce damskie i dziecięce, wszelkich rozmiarów. Świeżo nadeszły wszelkie przybory sportowe. Wmcenty Krauze, Długa 50. Telefon 948. (2288)

SPRZEDAŻE
150 mórg
 pszennej ziemi, żywy i martwy inwentarz nadkompletny, zabudowanie I kl., cena 45 tys. zł., wpłata 30 tys. zł. „Stella”, Dworcowa 64. (E-1107)

Dom
 3 morgi roli, zabudowania masywne, cena 3 000 zł. „Stella”, Dworcowa 64. (F-1108)

Wielki wybór
 gospodarstw, majątków, młynów, hotelów, kamienie, ogrodnictw, poleca i przyjmuje Wacław Pochwa, Bydgoszcz, Zduny 6 II. (2286)

Resztówka
 90 mórg ziemi, dom 10 pokoi, 2 kuchnie, 6 km. od Bydgoszczy, inwentarz żywy i martwy, korzystnie sprzedam lub zamienię na dom z inwentarzem. Nimez, pow. byd. Niemiejski. (E-1112)

Pianino
 krzyżowe sprzedam tanio. Toruń, Kazim. Jagiellończyka 6. ptr. pr., blisko dworca miejskiego. (2345)

Frakowe
 ubranie prawie nowe dla wys. i smukł. osoby, tanio na sprzedaż. Pomorska 31 wchód Mazowiecka II ptr. lewo. (2337)

Wilk
 ostry, rasowy na sprzedaż. Gdzie wskazać filja Dz. Byd. F-1115

Na sprzedaż
 1 magiel żelazna i maszynna do krajania runki. Leszczyńskiego 12. F-1079

Kupię
 zaraz domek z ogródkiem i 2-3 pokoje. Kto, wskazać Dz. Bydg. (2333)

POSADY WOLNE
Młodszy pomocnik
 ogrodnicy poszukuje zaraz lub od 15. lutego posady najchętniej w handlowym ogrodnictwie. Łask, zgł. skierować proszę do Dz. Bydg. pod „Pomoce ogrodnicy” 2335

Służąca
 potrzebna tylko z dobrymi świadectwami. Św. Florjana nr. 1, I piętro lewo. (2298)

Ucznia
 z lepszym wykształceniem poszukuje „Drogerja Kosmos” w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 19a. (2290)

Dziewczyna
 umiejąca prac. gotować, prasować, z dobrymi świadectwami przyjmie miejsce od 1. II, lub 15. II. Zgł. ul. Ślaska 7. II p. pr. 2308

Wolontariusz
 lat 19 z czteroletnią praktyką w magistracie poszukuje w przedsiębiorstwie handlowym lub też w biurze adwokackim odpowiedniej posady, za skromnym wynagrodzeniem. Łask. oferty pod „Wolontariusz” do Dzien. Bydg. (2290)

Kto
 da sfoferowi 2-3 dni w tygodniu zajęcia? Of. do Dz. Bydg. pod „1002”. (2327)

Osoba
 przystojna lat 28 poszukuje posady gospodyni, najchętniej u starszego pana lub pani. Łask. zgł. proszę nadesłać pod „Samodzielną” do filji Dz. B. Dworcowa 2. (2306)

MIESZKANIA
Wydzierżawię
 3 pokoje z kuchnią, z dużym ogrodem, 2 duże stojnie, i dużą szopę do słomy itd. Leszczyńskiego nr. 12. F-1080

Mieszkanie
 2 pokoje i kuchnia od gospodarza w centrum miasta do oddania 2 lata dzierżawa z góry. Of. do Dz. B. pod „P. P.” (2310)

Mieszkanie
 2 pokoje z kuchnią umeblowane na sprzedaż, ul. Malborska 6, III ptr. (2339)

Pokój
 słoneczny z utrzymaniem wynajm. Garbary 17 II. ptr. prawo. (2316)

Pokój
 do wynajęcia. Toruńska nr. 187, II ptr. prawo (Zbożowy Rynek). (2309)

Pokój
 umebl. z utrzymaniem lub bez zaraz do wynajęcia. Ossolińskich 9, II ptr. lewo. (2336)

2 pokoje
 umeblowane dla inteligentnych pań lub panów. Elektryczne oświetlenie. Świętojańska 13. I. piętro lewo. (2295)

POKOJE
Pokój
 umebl. do wynajęcia, ul. Długosza 14, ptr. prawo. (2314)

Pokój
 umebl. do wynajęcia. Pomorska 22-23, II ptr. (F-1114)

Pokój
 umebl. do wynajęcia. Hetmańska 13, II ptr. prawo. (F-1116)

Pokój
 duży frontowy umebl. z utrzymaniem lub bez dla 1 do 2 panienek zaraz do wynajęcia. Nakielska 19, II ptr. prawo. (2118)

Pokój
 umebl. dla 2 panów do wynajęcia. Lipowa 5a, I ptr. lewo. (2315)

Pokój
 umeblowany z osobnym wejściem. Toruńska 187, II ptr. prawo (Zbożowy Rynek) (2309)

DZIERŻAWY
Piekarnia
 w pełnym biegu, 2 pokoje z kuchnią do wydzierżawienia. Zgł. Z. Kunkiel. Bydgoszcz, Welniany Rynek 1. Piekarnia i Cukiernia. (2334)

Dla kołodzieja!
 Warsztat z mieszkaniem z narzędziami lub bez, w pełnym biegu, przy kowalu do wydzierżawienia. Grunwaldzka 77. (2317)

POSADY POSZUKUJĄ
Polska
 stenotypistka poszukuje posady. Of. pod „H. G. 1885” do Dz. Bydg. (2350)

ROZMAITE
Kawarat Di-Ba-Bo
 ul. Pomorska 12. Od 1. II. 1927 znpełna zmiana artystów. Wielkie Variete, atrakcja niebywała, 7 lipiutów do 1 metra wysokości w wieku od 20-40 lat i wiele innych pierwszorzędnych taneczek. Program całość 20 numerów. Wstęp wolny. (2331)

Żurnale mód
 albumowe na wiosnę i lato 1927, oraz zeszyty miesięczne poleca w wielkim wyborze Księgarnia Bydgoska N. Gioryna, Pl. Teatralny 3. tel. 345. Oddziałem wstępstwo.

ś. p.

Dr. med. Zdzisław Szczepkowski

Członek Rady i założyciel Tow. Przyjaciół Szkoły
Oficerskiej w Bydgoszczy

zmarł dnia 30 stycznia 1927 r.

W Zmarłym tracimy wypróbowanego i oddanego
młodzieży przyjaciela. 2357

Cześć Jego pamięci!

**Komendant, Korpus Oficerski
i wychowankowie Szkoły Oficerskiej.**

Podziękowanie.

Z powodu zgonu naszej najdroższej
matki, babci, prababci i teściowej ś. p.

Praksedy Kwiecińskiej

kładam w imieniu rodziny za tak liczne
dowody współczucia i złożenie tak licznych
wieńców wszystkim krewnym i znajomym
oraz Bractwu Strzeleckiemu w Bydgoszczy
serdecznie **Bóg zapłać!**

**Kazimierz Kwieciński
z córką Agatą.**

**Najlepsza farbka do bielizny
Ultramaryna**

Przemysłowo-Harmonowe Zakłady Chemiczne
Ludwik Spiess i Syn Sp. Akc.
Warszawa.

(1502)

ś. p.

Dr. med. Zdzisław Szczepkowski

Członek Rady i założyciel Towarzystwa Przyjaciół Szkoły Oficerskiej w Bydgoszczy

zmarł dnia 30 stycznia 1926 r.

Cześć Jego pamięci!

Pogrzeb odbędzie się w dniu 2 lutego br. (środe) o godz. 2 popoł.
z mieszkania przy ul. Sienkiewicza 17, na nowy cmentarz.

Towarzystwo Przyjaciół Szkoły Oficerskiej w Bydgoszczy. (2296)

Za ostatnią przysługę, oddaną naszej nieod-
żałowanej córce

ś. p. Zofji Latosównej

w szczególności Wielebn. Ksędzu Probo-
żowskiemu Hamerskiemu, młodzieży parafji wtel-
eńskiej, krewnym i znajomym za złożone
wieńce i wyraz serdecznego współczucia składa
serdecznie Bóg zapłać

(2238) Rodzina.

HOTEL WIKTORJA

W czwartek, dnia 3 lutego b. r. (F-1088)

świeże kiszki

własnego wyrobu — Piwo „Kozłak” — Koncert.

Zaprasza uprzejmie **J. DRAHEIM.**

**Winiarnia . . . Kawiarnia
„Nomość”**

ulica Gdańska nr. 147. Tel. 1183.

Obiady i kolacje po 1 zł.

Znakomita kuchnia — Bufet stale zaopatrzone
o zimne zakąski — Sprzedaż kieliszko a min
miodów — Fachowo pielęgnowane piwa. —
Specjalność: Świgos myśliński i flaki.

Procentów za obsługę n'e dolicza się.
Przyjmują zamówienia po za lokali.

(489) **R. Nonnsmacher.**

W **środe, dnia 2-go i czwartek, dnia 3-go b.r.**
odbędzie się (2318)

wielkie premjowe kulanie w kregle

(12 premj) na które uprzejmie zaprasza
M. Böhme, gospodarz ulica Jagiellońska nr. 9.
Początek o godzinie 9-ej przed południem.

Wobec stwierdzonego urzędowo wypadku przyszczy między bydłem na posiadłości p. Stan sława Godzi za przy ul. Łuckiej 7 wydają się następujące **rozporządzenie weterynaryjno-policyjne** dotyczące przyszczy.

Celem stłumienia przyszczy rozporządzam na za- sadzie §§ 16 pp. ustawy pomorowej z dnia 26. 6. 1909 (Dz. U. niem. str. 519) oraz odnośnych rozporządzeń M. n. R. o n. i. Dóbr Państwa i po myśli roz. wojewódzkiego z dnia 31. 12. 26 Nr. 401 0/26 i co następuje:

§ 1. Zagroda zaowietrzona Łucka 7 stanowi **obwód izolacyjny**. Wszystkie zwierzęta racicowe (byłoby rog., owce, kozy świnię w tej zagrodzie trzymane być muszą w oborze wzgl. chlewie, nosy zaś wunny być trzymane na ujezi. Wszystkie drobi winno być trzymany w zamknięciu z wyjątkiem pęsi i łazek, które jednak tak być nie uszą umieszczone, aby nie mogły opuścić zagrody wzgl. swego ogrodu.

§ 2. Wprowadzenie do tej zagrody zwierząt racicowych jest wzbronione. Wyprowadzenie zaś zwierząt racicowych na rzeź dozwolone jest tylko za zgodą władzy policyjnej i pow. lekarza weterynaryj i to tylko pod warunkiem, że do miejsca uboju t. j. do Rzeźni Miejskiej, zostaną przewiezione na wozie pod dozorem policyjnym.

§ 3. Zwierzęta kopytowe tej zagrody mogą być poza zagrodą używane, o ile przed opuszczeniem zagrody kopyta ich zostaną każdorazowo dostatecznie oczyszczone i odkażone.

§ 4. Wstęp do zagrody zapowietrzanej jest zakazany a dozwolony jedynie właścicielowi zagrody wzgl. osobom, którym właściciel zlecił oprząkanie i pielęgnowanie zwierząt oraz lekarzowi weterynaryj. Onuszczać wolno zagrodę tylko za poprzednim dokładnym ożwieszczeniem usie, odkażeniu rąk, obuwia i zewnętrznych ubrań, które się sikały z choremiz zwierzętami. Do obsługi zwierząt racicowych w zagrodzie nie wolno brać osób, które mają styczność z obcymi zwierzętami racicowymi.

§ 5. Oddawanie mleka z zagrody zapowietrzanej dozwolone jest tylko po uprzednim ogrzaniu do 70° C. na przeciąg 50 minut lub 55—60° C. przez 1 minutę. Mleczarne winny odpadki z tego mleka (serwatka, maślanka itp.) przed oddaniem pize otawać a konwie od mleka przed ich wydaniem właścicielowi oczyścić 3% roztworem sody.

§ 6. Z zagrody zapowietrzanej nie wolno wyprowadzać kłaczy do stanowien a w zagrodzie obecnej jak również nie wolno doprowadzać kłaczy z obcych zagród do zagrody zapowietrzanej.

§ 7. Poza tem ustanawiam **obwód ochronny**. Dotegoz włącza się cały — za wyjątkiem zagrody zapowietrzanej (§ 1 — teren m. Bydgoszczy, jak również należa do tegoż obwodu wsze kie miejscowości, położone w pro- mienu 15 km od zagrody zapowietrzanej.

§ 8. W m. Bydgoszczy (wraz z przedmieściami) wzgl. w promieniu 15 km są zakazane:

a) targi i jarmarki na zwierzęta racicowe z wy- jątkiem targów rzeźnych na tarowiskach w Bydgoszczy targowice przy Rzeźni Miejskiej jakoteż wyptowadzenia zwierząt racicowych na targi i jarmarki;

b) handel zw. erzętami racicowymi;

c) licytacje zwierząt racicowych z wyjątkiem licy- tacy, odbywających się we własnej zagrodzie właści- ciela odnośnie do zwierząt które były w posiadaniu właściciela odn więcej przez ostatni 3 miesiące.

§ 9. W całym obwodzie ochronnym (§ 7) dozwo- lone jest załadowywanie wzgl. wyładowywanie zwierząt racicowych na kolejach żelaznych tylko za poprzednim zbadaniem kładego zwierzęcia przez pow. lekarza weter- naryj i wystawieniem świadectwa zorożności.

§ 10. Mleczarne w całym obwodzie ochronnym są obowiązane oddawać konsumentom odpadki mle- czarskie (maślankę, serwatkę itp.) tylko po uprzednim przegotowaniu od 85—90° C. zaś konwie mleczarskie, używane do transportu mleka, tylko przepisowo od- każone 3% roztworem sody.

§ 11. Niniejsze rozporządzenie weter. - policyjne wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 12. Przekroczenia powyższych zarządzeń będą karane po myśli przepisów karanych (§§ 74—77) powo- łanej na wstępie ustawy pomorowej w połączeniu z § 2 rozporz. M. n. Skarbu z dnia 1. 8. 1924 w przedmiocie zmiany przepisów o wyniarze gryziewien.

Bydgoszcz dnia 29. 1. 1927.

Prezydent Miasta
z p. (—) Hańczewski, radca miejski.
Pl. VI. 973/27. (2271)

Szanownym moim Odbiorcom donoszę niniejszem, że **wy-
stąpiłem ze spółki pod firmą Emil Werkmeister Nast. i
otworzyłem z dn 1 lutego b. r. pod własną firmą**

M. KENTZER

PRZY UL. GDANSKIEJ NR 149, TEL. 126

HURTOWNIĘ WIN I WYROBÓW WÓDCZANYCH.

Jestem przekonany, że Szan. Odbiorcy nadal darzyć mnie
będą swym cennym zaufaniem. Moim zaś staraniem będzie
wszelkim wymaganiom skora i rzetelną usługą jaknajdalej sprostać.

Z poważaniem **M. KENTZER.**

(23.9)

W **środe, d. 2. II. 27.**

wielki bal maskowy

Restauracja Parkowa
Bydgoszcz - Kapucyńska
ul. Fordońska 52-53.
(2350)

Fabrykacja czapek
urzędniczych, wojskowych
i szkolnych. **Przybory
mundurowe** poleca
H. Bunn i Ska.
Gdańska 153.
Wysyłka pozamiejscowa.
(2342)

Dla chorych, rekonwalescentów,
młotokwielistych i karmiarzych matek

KARAMEL
PIWO PEŁNE
Piwo wyrobione przy
użyciu cukru

BROWAR TORUNSKI
w TORUNIU

Generalne przedstawiciele wo:
Browar Kuniersztyn T. A.
Filja Bydgoszcz
Pomorska 35. - Tel. 115.

(2298)

„Nowy Świat”

Gdańska 142 Restauracja Gdańska 142

Dziś wtorek, wielkie edzenie

świeżych kieszek, nóg w. eprzowych i flaków.

Pиво koż ok z beczni.

Pocz. o godz. 6 wiecz. Muzyka! Koniec 3 rano.
Uprzejmie zaprasza
(2321) **B. Werhler, gospodarz.**

Restauracja „Pod Dzwonem”

urządza 2304

w **czwartek, dnia 3-go lutego 1927 r.**

Wielką zabawę

Kozłak, kiszki, flaki i różki wieprzowe
w znanej dobroci, na które wszystkich Przyjaciół
zapraszają.

Fraczek z „Pod Dzwona” i jego żona.

„MAXIM”

Telefon nr. 688 — ul. Mirnickiego nr. 5

We **wtorek, dnia 1 lutego**

Wielki Bal

Premjowanie:

Nowość **Wyrwałości w tańru** Nowość

Ruletka taneczna z nagrodami.

Przed balem niebawmy zupełnie nowy program kabareowy.
Dużo niespodzianek. — Tańce do rana.

Początek o godz. 10. (2177)

Ogłoszenie.

8 Okręgowe Związto Budownictwa w Torun'u
ogłosiło na **dzień 24. II. przetarg na sprzedaż uży-
wanych beczkowozów i pudeł asenizacyjnych.**
Szczegóły przetargu w „Polsce Zbrojnej” i „Mo i-
torze Polskim”. (2120)

8 Okręgowe Szefostwo Budownictwa Torun.
I. dz. 932/27 Adm

**Przyrządęte
części do skrzyń**

także gotowe skrzynie
na życzenie ocynko-
wane w każdej grubo-
ści dostarcza (24389)

A. Medzeg,
Fordon nad Wisłą
Telefon 5.

Czytając Dziennik Bydgoski!